

ЗАКОН УКРАЇНИ

Про технічні регламенти та оцінку відповідності

Цей Закон визначає правові та організаційні засади розроблення, прийняття та застосування технічних регламентів і передбачених ними процедур оцінки відповідності, а також здійснення добровільної оцінки відповідності.

Розділ I ЗАГАЛЬНІ ПОЛОЖЕННЯ

Стаття 1. Визначення термінів

1. У цьому Законі наведені нижче терміни вживаються в такому значенні:

введення в експлуатацію - використання продукції за її призначенням споживачем (користувачем) в Україні в перший раз;

введення в обіг - надання продукції на ринку України в перший раз;

визначені вимоги - заявлені потреби чи очікування, які зафіксовані в технічних регламентах, стандартах, технічних специфікаціях або в інший спосіб;

випробувальна лабораторія - орган з оцінки відповідності, який проводить випробування;

випробування - визначення однієї чи кількох характеристик об'єкта оцінки відповідності згідно з процедурою;

виробник - будь-яка фізична чи юридична особа (резидент чи нерезидент України), яка виготовляє продукцію або доручає її розроблення чи виготовлення та реалізує цю продукцію під своїм найменуванням або торговельною маркою. Положення цього Закону щодо виробників також застосовуються до монтажників ліфтів;

гармонізований європейський стандарт - стандарт, який прийнятий однією з європейських організацій стандартизації на основі запиту, зробленого Європейською Комісією, та номер і назву якого опубліковано в "Офіційному віснику Європейського Союзу";

декларування відповідності - підтвердження відповідності першою стороною (особою, що надає об'єкт оцінки відповідності);

документ про відповідність - декларація (в тому числі декларація про відповідність), протокол (у тому числі протокол випробувань), звіт, висновок, свідоцтво, сертифікат (у тому числі сертифікат відповідності) або будь-який інший документ, що підтверджує виконання визначених вимог, які стосуються об'єкта оцінки відповідності;

заінтересована сторона - будь-яка фізична чи юридична особа або громадське об'єднання без статусу юридичної особи (резидент чи нерезидент України), що має безпосередній або опосередкований інтерес стосовно діяльності з розроблення, прийняття та застосування технічних регламентів і передбачених ними процедур оцінки відповідності та/або використання результатів оцінки відповідності вимогам технічних регламентів;

знак відповідності технічним регламентам - маркування, за допомогою якого виробник вказує, що продукція відповідає вимогам, які застосовуються до зазначеної продукції та визначені в технічних регламентах, якими передбачене нанесення цього маркування;

імпортер - будь-яка фізична чи юридична особа - резидент України, яка вводить в обіг на ринку України продукцію походженням з іншої країни;

інспектування - перевірка продукції, процесу, послуги чи установки або їх проектування та визначення їх відповідності конкретним вимогам або, на основі професійного судження, загальним вимогам;

коментарі - зауваження та пропозиції до технічних регламентів і процедур оцінки відповідності та їх проектів;

модуль оцінки відповідності - уніфікована процедура оцінки відповідності чи її частина, визначена згідно з відповідним актом законодавства Європейського Союзу;

надання на ринку - будь-яке платне або безоплатне постачання продукції для розповсюдження, споживання чи використання на ринку України в процесі здійснення господарської діяльності;

об'єкт оцінки відповідності - конкретний матеріал, продукція, установка, процес, послуга, система, особа чи орган, до яких застосовується оцінка відповідності;

орган з інспектування - орган з оцінки відповідності, який здійснює інспектування;

орган з оцінки відповідності - підприємство, установа, організація чи їх структурний підрозділ, що здійснює діяльність з оцінки відповідності, включаючи випробування, сертифікацію та інспектування;

орган із сертифікації - орган з оцінки відповідності, який є третьою стороною та управляє схемами сертифікації;

орган, що призначає, - центральний орган виконавчої влади, уповноважений призначати органи з оцінки відповідності (в тому числі визнані незалежні організації), обмежувати сферу їх призначення, тимчасово припиняти чи поновлювати дію рішень про призначення або анулювати ці рішення;

оцінка відповідності - процес доведення того, що визначені вимоги, які стосуються продукції, процесу, послуги, системи, особи чи органу, були виконані. Оцінка відповідності органу здійснюється шляхом акредитації органів з оцінки відповідності;

підтвердження відповідності - видача документа про відповідність, яка ґрунтується на прийнятому після критичного огляду рішенні про те, що виконання визначених вимог було доведене;

презумпція відповідності - припущення, яке визнається достовірним, поки не буде доведено інше, про те, що продукція, пов'язаний з нею процес або метод виробництва чи інший об'єкт відповідає вимогам відповідного технічного регламенту, що визначені в ньому, а орган з оцінки відповідності відповідає спеціальним вимогам до призначених органів з оцінки відповідності (далі - призначений орган) чи визнаних незалежних організацій;

призначення - надання органом, що призначає, органу з оцінки відповідності (в тому числі визнаній незалежній організації) права виконувати як третій стороні певні завдання з оцінки відповідності згідно з відповідним технічним регламентом;

продукція - речовина, препарат або товар, виготовлений у ході виробничого процесу;

процедура оцінки відповідності - будь-яка процедура, яка безпосередньо чи опосередковано використовується для визначення того, що визначені вимоги виконуються;

ризик - можливість виникнення та вірогідні масштаби наслідків негативного впливу протягом певного періоду часу;

розповсюдження - надання продукції на ринку України після введення її в обіг;

розповсюджувач - будь-яка інша, ніж виробник або імпортер, фізична чи юридична особа в ланцюгу постачання продукції, яка надає продукцію на ринку України;

сертифікація - підтвердження відповідності третьою стороною (особою, яка є незалежною від особи, що надає об'єкт оцінки відповідності, та від особи, що заінтересована в такому об'єкті як споживач чи користувач), яке стосується продукції, процесів, послуг, систем або персоналу;

система оцінки відповідності - правила, процедури та управління для проведення оцінки відповідності;

суб'єкти господарювання - виробник, уповноважений представник, імпортер та розповсюджувач;

сфера призначення - перелік процедур оцінки відповідності та видів продукції, стосовно яких згідно з відповідним технічним регламентом призначено орган з оцінки відповідності;

технічна специфікація - документ, що встановлює технічні вимоги, яким повинна задовольняти продукція, процес або послуга;

технічне регулювання - правове регулювання відносин у сфері визначення та виконання обов'язкових вимог до характеристик продукції або пов'язаних з ними процесів та методів виробництва, а також перевірки їх додержання шляхом оцінки відповідності та/або державного ринкового нагляду і контролю нехарчової продукції чи інших видів державного нагляду (контролю);

технічний регламент - нормативно-правовий акт, в якому визначено характеристики продукції або пов'язані з ними процеси та методи виробництва, включаючи відповідні процедурні положення, додержання яких є обов'язковим. Він може також включати або виключно стосуватися вимог до термінології, позначень, пакування, маркування чи етикетування в тій мірі, в якій вони застосовуються до продукції, процесу або методу виробництва;

уповноважений представник - будь-яка фізична чи юридична особа - резидент України, яка одержала від виробника письмове доручення діяти від його імені стосовно визначених у цьому дорученні завдань.

2. Терміни "користувач", "ланцюг постачання продукції", "постачання продукції", "суспільні інтереси" вживаються у значенні, наведеному в Законі України "Про загальну безпеку нехарчової продукції".

3. У технічних регламентах та процедурах оцінки відповідності, застосування яких передбачене технічними регламентами, терміни та їх визначення, зазначені у частині першій цієї статті, можуть доповнюватися та/або уточнюватися.

Стаття 2. Сфера дії Закону

1. Цей Закон регулює відносини, що виникають у зв'язку з розробленням та прийняттям технічних регламентів і передбачених ними процедур оцінки відповідності, їх застосуванням стосовно продукції, яка вводиться в обіг, надається на ринку або вводиться в експлуатацію в Україні, а також здійсненням добровільної оцінки відповідності.

Технічними регламентами та процедурами оцінки відповідності, застосування яких передбачене технічними регламентами, можуть бути встановлені особливості регулювання відносин, на які поширюється дія цього Закону.

2. Дія цього Закону поширюється на всі види продукції, за винятком:

виробів мистецтва та унікальних виробів народного художнього промислу;

предметів колекціонування та антикваріату.

3. Дія цього Закону не поширюється на:

санітарні та фітосанітарні заходи;

оцінку відповідності якості зерна та продуктів його переробки, насіння та садивного матеріалу згідно із законами України "Про зерно та ринок зерна в Україні", "Про насіння і садивний матеріал";

оцінку відповідності колісних транспортних засобів та їх частин;

оцінку відповідності сільськогосподарських та лісогосподарських тракторів, їх причепів і змінного причіпного обладнання, систем, складових частин та окремих технічних вузлів;

заходи щодо державної експертизи у сферах криптографічного та технічного захисту інформації;

обов'язкову оцінку відповідності послуг.

Обов'язкова оцінка відповідності послуг здійснюється відповідно до законодавства.

4. Дія цього Закону не поширюється на законодавчу процедуру, пов'язану з розглядом Верховною Радою України проектів технічних регламентів і процедур оцінки відповідності, які затверджуються законами, їх прийняттям, внесенням змін до них та визнанням їх такими, що втратили чинність.

Процедурні питання, пов'язані з розробленням та прийняттям технічних регламентів і процедур оцінки відповідності, застосування яких передбачене технічними регламентами,

внесенням змін до них, визнанням їх такими, що втратили чинність, та їх скасуванням, які не визначені цим Законом, визначаються відповідними нормативно-правовими актами.

5. Дія цього Закону не поширюється на відносини, пов'язані із здійсненням сертифікації продукції в державній системі сертифікації, крім положень розділів III - V цього Закону, які застосовуються з урахуванням особливостей, визначених Декретом Кабінету Міністрів України від 10 травня 1993 року N 46-93 "Про стандартизацію і сертифікацію".

Стаття 3. Законодавство про технічні регламенти та оцінку відповідності

1. Законодавство про технічні регламенти та оцінку відповідності складається з цього Закону, міжнародних договорів України, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України, та інших нормативно-правових актів, що регулюють відносини в цій сфері.

2. У разі якщо міжнародним договором України, згода на обов'язковість якого надана Верховною Радою України, встановлено інші правила, ніж ті, що передбачені законодавством про технічні регламенти та оцінку відповідності, застосовуються правила міжнародного договору України.

Стаття 4. Конфіденційність інформації

1. Уся інформація, яка є конфіденційною або надана відповідно до положень цього Закону на конфіденційній основі, захищається в режимі комерційної таємниці. Відповідні органи не розголошують таку інформацію без дозволу осіб або органів, що її надали, якщо інше не визначено законом.

Розділ II ПОВНОВАЖЕННЯ ОРГАНІВ ВИКОНАВЧОЇ ВЛАДИ У СФЕРІ ТЕХНІЧНОГО РЕГУЛЮВАННЯ

Стаття 5. Повноваження Кабінету Міністрів України у сфері технічного регулювання

1. Кабінет Міністрів України:

забезпечує здійснення державної політики у сфері технічного регулювання;

спрямовує і координує роботу центральних органів виконавчої влади, на які покладаються функції технічного регулювання у визначених сферах діяльності (далі - відповідні центральні органи виконавчої влади);

визначає сфери діяльності, в яких відповідні центральні органи виконавчої влади здійснюють функції технічного регулювання;

у межах своєї компетенції затверджує технічні регламенти, якщо їх не затверджено законами чи актами центральних органів виконавчої влади;

затверджує процедури оцінки відповідності, застосування яких передбачене технічними регламентами;

укладає міжнародні договори України про взаємне визнання результатів оцінки відповідності;

здійснює інші повноваження у сфері технічного регулювання, визначені законами України.

Стаття 6. Повноваження центрального органу виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері технічного регулювання

1. Центральний орган виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері технічного регулювання:

визначає пріоритетні напрями розвитку технічного регулювання в Україні;

забезпечує нормативно-правове регулювання у сфері технічного регулювання;

координує діяльність з розроблення та перегляду технічних регламентів і процедур оцінки відповідності;

затверджує план розроблення технічних регламентів на один або кілька календарних років;

погоджує проекти технічних регламентів і процедур оцінки відповідності, розроблені відповідними центральними органами виконавчої влади;

здійснює методичне забезпечення діяльності з розроблення та перегляду технічних регламентів і процедур оцінки відповідності;

визначає порядок формування та ведення бази даних про технічні регламенти і реєстру призначених органів і визнаних незалежних організацій;

готує пропозиції щодо укладення міжнародних договорів України про взаємне визнання результатів оцінки відповідності та з інших питань технічного регулювання;

здійснює міжнародне співробітництво у сфері технічного регулювання з відповідними органами інших держав;

здійснює інші повноваження, визначені законами України.

Стаття 7. Повноваження центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері технічного регулювання

1. Центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері технічного регулювання:

призначає за пропозиціями відповідних центральних органів виконавчої влади органи з оцінки відповідності (в тому числі визнані незалежні організації) для виконання ними як третіми сторонами певних завдань з оцінки відповідності згідно з технічними регламентами, якими передбачене застосування процедур оцінки відповідності із залученням призначених органів чи визнаних незалежних організацій;

організовує проведення відповідними центральними органами виконавчої влади оцінювання органів з оцінки відповідності, які претендують на призначення (далі - претендент на призначення), стосовно їх відповідності вимогам до призначених органів чи визнаних незалежних організацій (далі - оцінювання претендентів на призначення);

проводить із залученням відповідних центральних органів виконавчої влади моніторинг призначених органів і визнаних незалежних організацій стосовно їх відповідності вимогам до призначених органів чи визнаних незалежних організацій і виконання ними своїх обов'язків, установлених цим Законом та відповідними технічними регламентами (далі - моніторинг призначених органів і визнаних незалежних організацій);

формує та веде базу даних про технічні регламенти і реєстр призначених органів і визнаних незалежних організацій;

здійснює інші повноваження, визначені законами України.

2. Центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері технічного регулювання, є органом, що призначає.

Стаття 8. Повноваження інших центральних органів виконавчої влади у сфері технічного регулювання

1. Відповідні центральні органи виконавчої влади в межах їх компетенції:

розробляють та переглядають технічні регламенти і процедури оцінки відповідності у визначених сферах діяльності;

беруть участь у розробленні проектів нормативно-правових актів у сфері технічного регулювання;

забезпечують впровадження розроблених та/або прийнятих ними технічних регламентів;

проводять оцінювання претендентів на призначення та за його результатами подають центральному органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері технічного регулювання, пропозиції щодо призначення органів з оцінки відповідності чи відмови в їх призначенні;

беруть участь у проведенні моніторингу призначених органів і визнаних незалежних організацій;

здійснюють інші повноваження у сфері технічного регулювання, визначені законами України.

2. Крім повноважень, установлених частиною першою цієї статті, центральні органи виконавчої влади, що забезпечують формування державної політики у відповідних сферах, у межах своєї компетенції затверджують:

технічні регламенти, якщо їх не затверджено законами чи актами Кабінету Міністрів України;

методичні рекомендації із застосування технічних регламентів;

переліки національних стандартів, відповідність яким надає презумпцію відповідності продукції, пов'язаних з нею процесів або методів виробництва чи інших об'єктів вимогам технічних регламентів.

Розділ III

ТЕХНІЧНІ РЕГЛАМЕНТИ ТА ПРОЦЕДУРИ ОЦІНКИ ВІДПОВІДНОСТІ

Стаття 9. Технічні регламенти

1. Цілями прийняття технічних регламентів є захист життя та здоров'я людей, тварин і рослин, охорона довкілля та природних ресурсів, забезпечення енергоефективності, захист майна, забезпечення національної безпеки та запобігання підприємницькій практиці, що вводить споживача (користувача) в оману.

Законами також можуть бути визначені інші цілі прийняття технічних регламентів.

2. Технічні регламенти розробляються, приймаються та застосовуються на основі принципів, установлених Угодою Світової організації торгівлі про технічні бар'єри у торгівлі, що є додатком до Марракеської угоди про заснування Світової організації торгівлі 1994 року.

3. Технічні регламенти розробляються на основі:

міжнародних стандартів, якщо вони вже прийняті або перебувають на завершальній стадії розроблення, чи їх відповідних частин, за винятком випадків, коли такі міжнародні стандарти чи їх відповідні частини є неефективними або невідповідними засобами для досягнення визначених цілей прийняття технічних регламентів, зокрема внаслідок суттєвих кліматичних чи географічних чинників або суттєвих технологічних проблем;

регіональних стандартів, національних стандартів України чи інших держав, актів законодавства Європейського Союзу, інших економічних об'єднань або інших держав чи відповідних частин таких стандартів і актів законодавства.

4. Технічні регламенти затверджуються законами, актами Кабінету Міністрів України та центральних органів виконавчої влади.

Технічні регламенти, якими передбачене застосування процедур оцінки відповідності, затверджуються законами або актами Кабінету Міністрів України.

5. Нормативно-правовий акт, що має визначені цим Законом ознаки технічного регламенту, вважається технічним регламентом незалежно від використання в назві такого акта слів "технічний регламент".

6. Визначення в різних технічних регламентах спеціальних вимог, що спрямовані на запобігання чи усунення одного й того ж виду ризику стосовно одного й того ж виду продукції, забороняється.

Стаття 10. Зміст, форма та структура технічних регламентів

1. Технічні регламенти, як правило, містять, не обмежуючись цим переліком:

визначення видів продукції або пов'язаних з нею процесів чи методів виробництва, на які поширюється дія технічних регламентів, та в разі потреби визначення видів продукції або пов'язаних з нею процесів чи методів виробництва, на які не поширюється дія цих технічних регламентів;

технічні вимоги, яким повинна відповідати продукція, що вводиться в обіг, надається на ринку або вводиться в експлуатацію. Зазначені технічні вимоги можуть бути визначені як суттєві вимоги, що визначають рівень захисту суспільних інтересів та формулюються з точки зору результатів, яких необхідно досягти;

права та обов'язки суб'єктів господарювання, які стосуються введення продукції в обіг, надання її на ринку або введення її в експлуатацію, а в разі якщо технічними регламентами передбачене залучення до цієї діяльності інших, ніж суб'єкти господарювання, фізичних чи юридичних осіб, - також їх права та обов'язки;

вимоги щодо надання супровідної інформації про продукцію для споживачів (користувачів), зокрема маркування, інструкцій з користування;

спеціальні вимоги щодо здійснення державного ринкового нагляду стосовно продукції.

2. Технічні регламенти, якими передбачене застосування процедур оцінки відповідності, також, як правило, містять, не обмежуючись цим переліком:

процедури оцінки відповідності, які повинні або можуть застосовуватися для оцінки відповідності продукції технічним вимогам, визначеним у технічних регламентах, а в разі якщо такі процедури затверджені іншими нормативно-правовими актами, - посилання на них;

спеціальні вимоги до призначених органів, їх обов'язки (у разі якщо технічними регламентами передбачене застосування процедур оцінки відповідності із залученням призначених органів);

вимоги щодо складання, зберігання та надання органам державного ринкового нагляду декларації про відповідність та технічної документації, необхідної для оцінки відповідності продукції;

правила та умови нанесення знака відповідності технічним регламентам.

3. У разі якщо технічний регламент розробляється на основі акта законодавства Європейського Союзу, зміст, форма та структура такого технічного регламенту повинні максимально повно і точно відповідати змісту, формі та структурі відповідного акта законодавства Європейського Союзу з урахуванням можливості врегулювання конкретних суспільних відносин нормами актів законодавства України.

Кабінет Міністрів України визначає правила розроблення проектів технічних регламентів, що затверджуються Кабінетом Міністрів України, на основі актів законодавства Європейського Союзу.

4. У разі потреби разом з технічними регламентами, крім тих, що затверджені законами, затверджуються плани заходів з їх впровадження. Плани заходів із впровадження технічних регламентів, затверджених законами, у разі потреби затверджуються Кабінетом Міністрів України.

Стаття 11. Відповідність вимогам технічних регламентів

1. Відповідність введеної в обіг, наданої на ринку або введеної в експлуатацію в Україні продукції вимогам усіх чинних технічних регламентів, які застосовуються до такої продукції, є обов'язковою, за винятком випадків, визначених у зазначених технічних регламентах та статті 12 цього Закону.

2. Відповідність продукції вимогам технічних регламентів може бути забезпечена шляхом застосування національних стандартів та/або технічних специфікацій, посилення на які містяться у відповідних технічних регламентах. У технічному регламенті зазначається, чи відповідність продукції таким національним стандартам та/або технічним специфікаціям є єдиним способом, чи одним із способів задоволення відповідних вимог технічного регламенту.

3. Технічним регламентом може бути передбачено, що відповідність продукції, пов'язаних з нею процесів або методів виробництва чи інших об'єктів національним стандартам, перелік яких затверджений відповідним центральним органом виконавчої влади, або їх частинам надає презумпцію відповідності такої продукції, пов'язаних з нею процесів або методів виробництва чи інших об'єктів вимогам зазначеного технічного регламенту, які охоплюються цими стандартами або їх частинами та визначені в технічному регламенті.

4. У разі якщо стандарт з переліку національних стандартів не повною мірою задовольняє вимоги, на охоплення яких спрямований цей стандарт та які визначені у відповідному технічному регламенті, відповідний центральний орган виконавчої влади за результатами консультацій з національним органом стандартизації включає такий стандарт до переліку національних стандартів, не включає його, включає його з обмеженням, залишає його в переліку, залишає його в переліку з обмеженням або виключає його з переліку.

У переліку національних стандартів для стандартів, що включені до нього або залишені в ньому з обмеженням, зазначається зміст обмежень у наданні презумпції відповідності вимогам відповідного технічного регламенту внаслідок застосування зазначених стандартів чи їх окремих положень.

У разі потреби відповідні центральні органи виконавчої влади звертаються до національного органу стандартизації щодо необхідності забезпечення перевірки та перегляду тих стандартів, які містяться в переліку національних стандартів і застосування яких не надає презумпції відповідності вимогам технічного регламенту або надає її лише частково.

5. У разі включення до переліку національних стандартів нового стандарту на заміну стандарту, що раніше був включений до переліку, зазначається дата припинення надання презумпції відповідності внаслідок застосування заміненого стандарту. При цьому може бути передбачено, що до настання цієї дати презумпція відповідності надається внаслідок застосування як нового, так і заміненого національного стандарту.

6. У разі якщо технічний регламент було розроблено на основі акта законодавства Європейського Союзу, яким передбачене надання презумпції відповідності продукції, пов'язаних з нею процесів або методів виробництва чи інших об'єктів, що відповідають гармонізованим європейським стандартам, до переліку національних стандартів включаються лише національні стандарти, що є ідентичними відповідним гармонізованим європейським стандартам.

При цьому в переліку національних стандартів враховуються відомості про періоди надання та обмеження у наданні презумпції відповідності внаслідок застосування відповідних гармонізованих європейських стандартів.

7. Переліки національних стандартів формуються згідно з методичними рекомендаціями, затвердженими центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері технічного регулювання.

Національний орган стандартизації за запитами відповідних центральних органів виконавчої влади надає їм інформаційну та методологічну допомогу стосовно формування переліків національних стандартів.

Перелік національних стандартів затверджується вперше до набрання чинності відповідним технічним регламентом, а після цього оновлюється в разі потреби шляхом його затвердження.

Відповідні центральні органи виконавчої влади розміщують затвержені ними переліки національних стандартів на своїх офіційних веб-сайтах не пізніше п'яти робочих днів з дня їх затвердження.

8. Виробники мають право приймати інші рішення для задоволення вимог технічних регламентів, крім застосування стандартів з переліку національних стандартів.

9. Крім відповідності стандартам з переліку національних стандартів, технічними регламентами можуть бути передбачені інші випадки надання презумпції відповідності продукції, пов'язаних з нею процесів або методів виробництва чи інших об'єктів.

Центральний орган виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері метрології та метрологічної діяльності, розміщує на своєму офіційному веб-сайті посилання на документи, що містять технічні специфікації, прийняті Міжнародною організацією законодавчої метрології (нормативні документи Міжнародної організації законодавчої метрології), та переліки частин зазначених нормативних документів, відповідність яким надає презумпцію відповідності засобів вимірювальної техніки суттєвим вимогам технічного регламенту щодо засобів вимірювальної техніки, які охоплюються такими частинами нормативних документів. Зазначені посилання та переліки формуються на основі відповідних посилань і переліків, опублікованих в "Офіційному віснику Європейського Союзу".

У разі якщо технічними регламентами, розробленими на основі актів законодавства Європейського Союзу, передбачене надання презумпції відповідності продукції, пов'язаних з нею процесів або методів виробництва чи інших об'єктів, що відповідають іншим, крім стандартів з переліку національних стандартів, нормативним документам і технічним специфікаціям (їх положенням), та за умови, що посилання на такі нормативні документи і технічні специфікації (їх положення) опубліковані в "Офіційному віснику Європейського Союзу", відповідні центральні органи виконавчої влади розміщують на своїх офіційних веб-сайтах переліки відповідних посилань.

10. Конкретні умови надання презумпції відповідності продукції, пов'язаних з нею процесів або методів виробництва чи інших об'єктів визначаються технічними регламентами, якими передбачене її надання.

Стаття 12. Особливості перехідних періодів застосування технічних регламентів

1. Нормативно-правовим актом, яким затверджено технічний регламент, може бути встановлено, що надання на ринку або введення в експлуатацію продукції, яка відповідає вимогам технічного регламенту, що був чинним раніше, та була введена в обіг до дня набрання чинності новим технічним регламентом чи не пізніше іншого терміну (строку), встановленого нормативно-правовим актом, яким затверджено новий технічний регламент, не може бути заборонено або обмежено з причин невідповідності такої продукції вимогам нового технічного регламенту.
2. Нормативно-правовим актом, яким затверджено технічний регламент, що був прийнятий вперше чи дія якого раніше не поширювалася на певний вид продукції, може бути встановлено право надавати на ринку або вводити в експлуатацію продукцію, яка не відповідає усім чи окремим вимогам цього технічного регламенту та була введена в обіг до дня набрання ним чинності чи не пізніше іншого терміну (строку), встановленого нормативно-правовим актом, яким затверджено зазначений технічний регламент.
3. Надання на ринку або введення в експлуатацію продукції, визначеної в частинах першій та другій цієї статті, може бути обмежено терміном (строком), встановленим нормативно-правовим актом, яким затверджено відповідний технічний регламент. У разі якщо технічні вимоги до продукції, визначені у новому технічному регламенті, не змінилися чи змінилися неістотно порівняно з технічним регламентом, що був чинним раніше, зазначений термін (строк), як правило, не встановлюється.

Стаття 13. Методичні рекомендації із застосування технічних регламентів

1. Відповідні центральні органи виконавчої влади в разі потреби затверджують методичні рекомендації із застосування технічних регламентів, що були ними розроблені та/або прийняті, з метою роз'яснення їх положень і забезпечення їх узгодженого застосування.
2. Методичні рекомендації із застосування технічних регламентів не пізніше п'яти робочих днів з дня їх затвердження розміщуються на офіційних веб-сайтах відповідних центральних органів виконавчої влади, що їх затвердили.

Стаття 14. Процедури оцінки відповідності, застосування яких передбачене технічними регламентами

1. Процедури оцінки відповідності, застосування яких передбачене технічними регламентами, розробляються, приймаються та застосовуються на основі принципів, установлених Угодою Світової організації торгівлі про технічні бар'єри у торгівлі, що є додатком до Марракеської угоди про заснування Світової організації торгівлі 1994 року.
2. Процедури оцінки відповідності, застосування яких передбачене технічними регламентами, розробляються на основі:

настанов або рекомендацій міжнародних організацій стандартизації, якщо вони вже прийняті або перебувають на завершальній стадії розроблення, чи їх відповідних частин, за винятком випадків, коли, як буде належним чином роз'яснено за запитом держав - членів Світової організації торгівлі (далі - СОТ), такі настанови або рекомендації чи їх відповідні частини є невідповідними з таких причин, зокрема, як захист життя чи здоров'я людей, тварин або рослин, охорона довкілля чи природних ресурсів, забезпечення

енергоефективності, захист майна, забезпечення національної безпеки, запобігання підприємницькій практиці, що вводить споживача (користувача) в оману, суттєві кліматичні чи інші географічні чинники, суттєві технологічні або інфраструктурні проблеми;

настанов або рекомендацій регіональних організацій стандартизації, актів законодавства Європейського Союзу, інших економічних об'єднань або інших держав чи відповідних частин таких настанов, рекомендацій і актів законодавства.

3. У разі якщо технічними регламентами передбачене застосування процедур оцінки відповідності, такі процедури містяться в технічних регламентах, затверджених законами чи актами Кабінету Міністрів України, або окремо затверджуються Кабінетом Міністрів України.

4. Кабінет Міністрів України затверджує модулі оцінки відповідності, які використовуються відповідними центральними органами виконавчої влади для розроблення процедур оцінки відповідності, та правила використання модулів оцінки відповідності.

Модулі оцінки відповідності застосовуються як процедури оцінки відповідності в разі посилання на них у відповідних технічних регламентах. У разі якщо в документах, на основі яких згідно з частиною третьою статті 9 цього Закону розробляються технічні регламенти, містяться процедури оцінки відповідності, у відповідних технічних регламентах не допускається посилання на модулі оцінки відповідності, затверджені Кабінетом Міністрів України.

Розділ IV

ОСОБЛИВОСТІ РОЗРОБЛЕННЯ ТА ПРИЙНЯТТЯ ТЕХНІЧНИХ РЕГЛАМЕНТІВ І ПРОЦЕДУР ОЦІНКИ ВІДПОВІДНОСТІ

Стаття 15. План розроблення технічних регламентів

1. План розроблення технічних регламентів формується за пропозиціями заінтересованих сторін на один або кілька календарних років з метою забезпечення координації цієї діяльності.

2. Заінтересовані сторони подають у довільній формі пропозиції щодо розроблення технічних регламентів, внесення змін до них або визнання їх такими, що втратили чинність, центральному органу виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері технічного регулювання.

3. Центральний орган виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері технічного регулювання:

разом з відповідними центральними органами виконавчої влади розглядає всі одержані пропозиції на предмет їх відповідності вимогам, визначеним статтею 9 цього Закону, підтримує чи відхиляє їх;

на основі підтриманих пропозицій формує проект плану розроблення технічних регламентів і затверджує план або вносить відповідні зміни до нього;

не пізніше п'яти робочих днів з дня затвердження плану розроблення технічних регламентів і змін до нього розміщує їх на своєму офіційному веб-сайті.

Стаття 16. Особливості розроблення проектів технічних регламентів і процедур оцінки відповідності

1. Національний орган стандартизації за запитами відповідних центральних органів виконавчої влади, що розробляють проекти технічних регламентів і процедур оцінки відповідності, надає їм:

інформацію про чинність національних стандартів, які застосовуються у сфері, що є предметом правового регулювання проекту технічного регламенту чи процедури оцінки відповідності, або їх очікуване прийняття, а також інформацію про чинність відповідних міжнародних і регіональних стандартів, настанов та рекомендацій міжнародних і регіональних організацій стандартизації щодо процедур оцінки відповідності, а в разі їх відсутності - відповідних національних стандартів інших держав;

методологічну допомогу стосовно правильності посилань у проектах технічних регламентів і процедур оцінки відповідності на національні стандарти.

2. Проекти технічних регламентів і процедур оцінки відповідності, розроблені відповідними центральними органами виконавчої влади, підлягають погодженню з центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері технічного регулювання, стосовно відповідності проектів вимогам законодавства про технічні регламенти та оцінку відповідності.

Стаття 17. Особливості оприлюднення та обговорення проектів технічних регламентів і процедур оцінки відповідності

1. Не пізніше дня подання проекту технічного регламенту чи процедури оцінки відповідності для погодження заінтересованими органами відповідний центральний орган виконавчої влади, що його розробив, розміщує на своєму офіційному веб-сайті повідомлення про оприлюднення відповідного проекту, а в разі потреби - додатково оприлюднює це повідомлення в інший спосіб, визначений Законом України "Про засади державної регуляторної політики у сфері господарської діяльності".

Крім інформації, визначеної Законом України "Про засади державної регуляторної політики у сфері господарської діяльності", у повідомленні про оприлюднення проекту технічного регламенту чи процедури оцінки відповідності додатково зазначаються:

назва проекту та найменування відповідного центрального органу виконавчої влади, що його розробив;

види продукції, на які передбачається поширити дію розробленого технічного регламенту чи процедури оцінки відповідності;

стисле зазначення цілі та обґрунтування необхідності прийняття технічного регламенту або процедури оцінки відповідності;

інформація про відповідність проекту відповідним міжнародним стандартам або настановам чи рекомендаціям міжнародних організацій стандартизації щодо процедур оцінки відповідності.

2. Проект технічного регламенту чи процедури оцінки відповідності повинен бути оприлюднений на офіційному веб-сайті відповідного центрального органу виконавчої влади, який його розробив, та розміщуватися на ньому з дня розміщення на цьому ж веб-сайті повідомлення про оприлюднення відповідного проекту до закінчення строку подання письмових коментарів до цього проекту. У разі потреби відповідний центральний орган виконавчої влади додатково оприлюднює проект технічного регламенту чи процедури оцінки відповідності в інший спосіб, визначений Законом України "Про засади державної регуляторної політики у сфері господарської діяльності".

3. У разі якщо відповідний міжнародний стандарт або настанова чи рекомендація міжнародної організації стандартизації щодо процедури оцінки відповідності відсутня або технічний зміст розробленого технічного регламенту чи процедури оцінки відповідності не відповідає технічному змісту відповідних міжнародних стандартів або настанов чи рекомендацій міжнародних організацій стандартизації щодо процедур оцінки відповідності та якщо технічний регламент або процедура оцінки відповідності може мати істотний вплив на торгівлю з державами - членами СОТ, відповідний центральний орган виконавчої влади, що його (її) розробив, повинен:

невідкладно після оприлюднення проекту технічного регламенту чи процедури оцінки відповідності на своєму офіційному веб-сайті, але не пізніше п'яти робочих днів з дня такого оприлюднення, надати державам - членам СОТ повідомлення про відповідний проект технічного регламенту чи процедури оцінки відповідності за формою, в обсязі та порядку, визначених правилами СОТ;

за запитами компетентних органів держав - членів СОТ надавати їм детальний опис або копії тексту проекту технічного регламенту чи процедури оцінки відповідності, а також, за можливості, зазначати ті частини проекту, в яких він суттєво відхиляється від відповідних міжнародних стандартів або настанов чи рекомендацій міжнародних організацій стандартизації щодо процедур оцінки відповідності;

надати можливість компетентним органам держав - членів СОТ подати письмові коментарі до проекту технічного регламенту чи процедури оцінки відповідності, обговорити такі коментарі за їх запитами та взяти до уваги ці письмові коментарі і результати їх обговорення.

Повідомлення та інші документи, визначені цією частиною, надаються відповідними центральними органами виконавчої влади через центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері економічного розвитку, відповідно до вимог статті 22 цього Закону. Відповіді на письмові коментарі компетентних органів держав - членів СОТ повинні надаватися до дня прийняття відповідного технічного регламенту чи процедури оцінки відповідності.

4. Істотний вплив технічних регламентів і процедур оцінки відповідності на торгівлю з державами - членами СОТ встановлюється згідно з критеріями, визначеними правилами СОТ.

5. Строк подання письмових коментарів до проекту технічного регламенту чи процедури оцінки відповідності не може бути меншим ніж 60 днів з дня:

оприлюднення проекту на офіційному веб-сайті відповідного центрального органу виконавчої влади - для подання коментарів заінтересованими сторонами;

розповсюдження Секретаріатом СОТ повідомлення про відповідний проект серед держав - членів СОТ - для подання коментарів компетентними органами зазначених держав.

Термін подання письмових коментарів повинен бути визначений таким чином, щоб було забезпечено достатній час для обговорення одержаних коментарів із заінтересованими сторонами та можливість внесення в разі потреби необхідних змін до проектів технічних регламентів чи процедур оцінки відповідності з урахуванням установленого законодавством порядку розроблення нормативно-правових актів.

6. Відповідні центральні органи виконавчої влади повідомляють державам - членам СОТ про стандарти, обов'язковість застосування яких установлена технічними регламентами та які мають інші визначені цим Законом ознаки технічного регламенту, одночасно з повідомленням про проекти технічних регламентів, якими передбачається встановити обов'язковість застосування таких стандартів. Надання повідомлень та інших документів стосовно зазначених стандартів та їх обговорення здійснюються в порядку, визначеному частиною третьою та абзацами першим, третім та четвертим частини п'ятої цієї статті.

7. Міжнародними договорами України та зобов'язаннями, що випливають із членства України в міжнародних та регіональних організаціях, можуть бути передбачені додаткові заходи щодо обміну інформацією про проекти технічних регламентів і процедур оцінки відповідності з іншими державами.

Стаття 18. Особливості розроблення та прийняття технічних регламентів і процедур оцінки відповідності за невідкладних обставин

1. У разі виникнення або загрози виникнення невідкладних проблем у сфері захисту життя чи здоров'я людей, тварин або рослин, охорони довкілля чи природних ресурсів або національної безпеки, які вимагають термінового прийняття технічного регламенту чи процедури оцінки відповідності, відповідний центральний орган виконавчої влади має право не виконувати всіх або окремих обов'язків, що встановлені частиною третьою статті 17 цього Закону, за умови, що після прийняття зазначеного технічного регламенту чи процедури оцінки відповідності цей орган повинен:

не пізніше п'яти робочих днів з дня офіційного опублікування технічного регламенту чи процедури оцінки відповідності, прийнятих за невідкладних обставин, надати державам - членам СОТ повідомлення про відповідний технічний регламент чи процедуру оцінки відповідності за формою, в обсязі та порядку, визначених правилами СОТ;

за запитами компетентних органів держав - членів СОТ надавати їм копії тексту технічного регламенту чи процедури оцінки відповідності, прийнятих за невідкладних обставин;

надати можливість компетентним органам держав - членів СОТ подати письмові коментарі до технічного регламенту чи процедури оцінки відповідності, прийнятих за невідкладних обставин, обговорити такі коментарі за їх запитами та взяти до уваги ці письмові коментарі і результати їх обговорення.

Повідомлення та інші документи, визначені цією частиною, надаються відповідними центральними органами виконавчої влади через центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері економічного розвитку, відповідно до вимог статті 22 цього Закону.

2. Наявність чи відсутність невідкладних обставин, які визначені частиною першою цієї статті, встановлюється у відповідному висновку центрального органу виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері технічного регулювання. Зазначений висновок готується за результатами розгляду письмового обґрунтування наявності невідкладних обставин, поданого відповідним центральним органом виконавчої влади, та надається цьому органу в установленому порядку.

3. Строк подання компетентними органами держав - членів СОТ письмових коментарів до технічного регламенту або процедури оцінки відповідності, прийнятих за невідкладних обставин, не може бути меншим ніж 60 днів з дня розповсюдження Секретаріатом СОТ повідомлення про відповідний технічний регламент чи процедуру оцінки відповідності серед зазначених держав.

Строк подання заінтересованими сторонами письмових коментарів до розробленого за невідкладних обставин проекту технічного регламенту чи процедури оцінки відповідності, який встановлений частиною п'ятою статті 17 цього Закону, може бути скорочений, але не може бути меншим, ніж мінімальний строк, передбачений Законом України "Про засади державної регуляторної політики у сфері господарської діяльності".

4. Відповідні центральні органи виконавчої влади повідомляють державам - членам СОТ про стандарти, обов'язковість застосування яких встановлена технічними регламентами та які мають інші визначені цим Законом ознаки технічного регламенту, одночасно з повідомленням про технічні регламенти, прийняті за невідкладних обставин, якими встановлюється обов'язковість застосування таких стандартів. Надання повідомлень та інших документів стосовно зазначених стандартів та їх обговорення здійснюються в порядку, визначеному частиною першою та абзацом першим частини третьої цієї статті.

5. Відповідний центральний орган виконавчої влади за результатами розгляду письмових коментарів компетентних органів держав - членів СОТ переглядає технічний регламент чи процедуру оцінки відповідності, прийняті за невідкладних обставин, у строк, визначений частиною третьою статті 20 цього Закону.

Стаття 19. Особливості опублікування технічних регламентів і процедур оцінки відповідності та набрання ними чинності

1. Усі нормативно-правові акти, якими затверджуються технічні регламенти і процедури оцінки відповідності, та нормативно-правові акти про внесення змін до зазначених нормативно-правових актів чи затверджених ними технічних регламентів і процедур оцінки відповідності або про визнання зазначених нормативно-правових актів такими, що втратили чинність, чи їх скасування підлягають опублікуванню в інформаційному бюлетені "Офіційний вісник України" незалежно від їх опублікування в інших офіційних друкованих виданнях, визначених законодавством.

2. Нормативно-правові акти, якими затверджуються технічні регламенти і процедури оцінки відповідності або вносяться зміни до них, за винятком нормативно-правових актів, прийнятих за невідкладних обставин, що визначені статтею 18 цього Закону, набирають чинності у термін, визначений цими нормативно-правовими актами, але не раніше ніж через шість місяців з дня їх офіційного опублікування, з метою надання суб'єктам господарювання часу для приведення своєї продукції або пов'язаних з нею процесів чи методів виробництва відповідно до нових вимог.

Стаття 20. Перегляд технічних регламентів і процедур оцінки відповідності

1. Відповідні центральні органи виконавчої влади переглядають технічні регламенти та процедури оцінки відповідності, які вони розробили та/або прийняли, на предмет їх відповідності вимогам цього Закону з метою визначення потреби у внесенні змін до них або визнанні їх такими, що втратили чинність.

Перегляд технічних регламентів і процедур оцінки відповідності з інших підстав, ніж ті, що визначені цим Законом, здійснюється відповідно до законодавства.

2. Технічні регламенти переглядаються не рідше ніж один раз на п'ять років з дня:

набрання ними чинності;

набрання чинності змінами до них, які були внесені за результатами попереднього перегляду;

надання відповідними центральними органами виконавчої влади інформації про залишення їх без змін за результатами попереднього перегляду.

У базі даних про технічні регламенти вказуються нормативно-правові акти, якими вносяться зміни до технічних регламентів за результатами їх перегляду, із зазначенням дати набрання чинності цими змінами. Технічні регламенти позначаються в базі даних про технічні регламенти як такі, що за результатами їх перегляду були залишені без змін, із зазначенням дати надання відповідними центральними органами виконавчої влади інформації про це центральному органу виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері технічного регулювання.

3. Технічні регламенти та процедури оцінки відповідності, які були прийняті за невідкладних обставин, крім строків, визначених частиною другою цієї статті, також переглядаються не пізніше шести місяців з дня їх офіційного опублікування.

4. Технічні регламенти та процедури оцінки відповідності також підлягають перегляду в разі внесення змін до документів, на основі яких згідно з частиною третьою статті 9 та частиною другою статті 14 цього Закону були розроблені такі технічні регламенти і процедури оцінки відповідності, визнання цих документів такими, що втратили чинність, чи їх скасування.

5. Відповідні центральні органи виконавчої влади після завершення перегляду надають центральному органу виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері технічного регулювання, інформацію про зроблені ними висновки щодо потреби у внесенні змін до технічних регламентів і процедур оцінки відповідності, визнанні їх такими, що втратили чинність, або залишенні їх без змін.

У разі якщо перегляд технічних регламентів і процедур оцінки відповідності з підстав та у строки, що визначені цим Законом, не було проведено, вони переглядаються відповідними центральними органами виконавчої влади за пропозицією центрального органу виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері технічного регулювання.

Стаття 21. Внесення змін до технічних регламентів і процедур оцінки відповідності

1. Проекти змін до технічних регламентів і процедур оцінки відповідності розробляються та оприлюднюються відповідно до статей 16 - 18 цього Закону.

2. Прийняті зміни до технічних регламентів і процедур оцінки відповідності опубліковуються та набирають чинності відповідно до статті 19 цього Закону.

Розділ V **НАДАННЯ ІНФОРМАЦІЇ ПРО ТЕХНІЧНІ РЕГЛАМЕНТИ,** **СТАНДАРТИ ТА ПРОЦЕДУРИ ОЦІНКИ ВІДПОВІДНОСТІ**

Стаття 22. Обмін інформацією про технічні регламенти, стандарти та процедури оцінки відповідності з державами - членами СОТ

1. Центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері економічного розвитку, здійснює функції центру обробки запитів та надання повідомлень у рамках виконання Угоди Світової організації торгівлі про технічні бар'єри у торгівлі, що є додатком до Марракеської угоди про заснування Світової організації торгівлі 1994 року.

2. До повноважень центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері економічного розвитку, щодо надання інформації про технічні регламенти, стандарти та процедури оцінки відповідності належать:

1) надання відповідей і відповідних документів на обґрунтовані запити держав - членів СОТ та заінтересованих сторін у зазначених державах стосовно:

технічних регламентів і національних стандартів, які прийняті або розробляються в Україні;

прийнятих або розроблюваних процедур оцінки відповідності, застосування яких в Україні передбачене технічними регламентами;

членства та участі України, органів виконавчої влади, інших державних органів, органів влади Автономної Республіки Крим, органів місцевого самоврядування та юридичних осіб публічного права в міжнародних і регіональних організаціях стандартизації та системах оцінки відповідності, укладання ними двосторонніх і багатосторонніх договорів (у тому числі міжнародних договорів України) щодо технічних регламентів, стандартів і процедур оцінки відповідності та взаємного визнання результатів оцінки відповідності, а також положень таких систем та договорів;

джерел опублікування повідомлень про оприлюднення проектів технічних регламентів і процедур оцінки відповідності, про оприлюднення програми робіт з національної стандартизації та про проекти національних стандартів або способу одержання відомостей про джерела опублікування зазначених повідомлень;

місцезнаходження інших центрів обробки запитів та надання повідомлень в Україні, якщо буде прийнято рішення про створення кількох центрів;

2) організаційне, методичне та інформаційне забезпечення підготовки та надання відповідними центральними органами виконавчої влади повідомлень і документів, визначених частиною третьою статті 17 та частиною першою статті 18 цього Закону, державам - членам СОТ, а також обговорення коментарів, поданих компетентними органами зазначених держав;

3) організаційне, методичне та інформаційне забезпечення підготовки та подання запитів і коментарів відповідних центральних органів виконавчої влади та інших українських заінтересованих сторін щодо проектів чи прийнятих технічних регламентів і процедур оцінки відповідності, про які держави - члени СОТ надали відповідні повідомлення;

4) інформування відповідних центральних органів виконавчої влади, інших державних органів, українських суб'єктів господарювання про технічні регламенти, стандарти та процедури оцінки відповідності держав - членів СОТ.

3. У разі розроблення, прийняття або застосування технічного регламенту, який може мати істотний вплив на торгівлю з державами - членами СОТ, відповідний центральний орган виконавчої влади на запит держави - члена СОТ роз'яснює необхідність такого технічного регламенту з точки зору принципів розроблення, прийняття та застосування технічних регламентів, установлених Угодою Світової організації торгівлі про технічні бар'єри у торгівлі, що є додатком до Марракеської угоди про заснування Світової організації торгівлі 1994 року.

У разі укладання двосторонніх та багатосторонніх договорів (у тому числі міжнародних договорів України) щодо технічних регламентів, стандартів і процедур оцінки відповідності, які можуть мати істотний вплив на торгівлю держав - членів СОТ, що не є сторонами цього договору, центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері економічного розвитку, надає зазначеним державам повідомлення про такі договори за формою та в порядку, визначеними правилами СОТ.

4. Відповідні центральні органи виконавчої влади повинні надавати центральному органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері економічного розвитку, всі документи та відомості, необхідні для здійснення ним своїх повноважень, визначених частинами другою та третьою цієї статті.

5. Центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері економічного розвитку, за запитами держав - членів СОТ повинен надавати їм переклади документів, які стосуються конкретних повідомлень, на одну з робочих мов СОТ або, якщо обсяг документів є великим, переклади стислого викладу зазначених документів на одну з таких мов.

6. Розмір плати за надання згідно з цим Законом копій документів за запитами держав - членів СОТ та заінтересованих сторін у зазначених державах повинен бути однаковим як для українських, так і для іноземних сторін, за винятком фактичної вартості доставки цих документів.

Стаття 23. Систематизація відомостей про технічні регламенти

1. Відомості про прийняття технічних регламентів, їх перегляд, внесення до них змін, визнання їх такими, що втратили чинність, чи їх скасування вносяться до бази даних про технічні регламенти, яка формується та ведеться центральним органом виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері технічного регулювання.

До бази даних про технічні регламенти вносяться також відомості про стандарти, обов'язковість застосування яких установлена технічними регламентами та які мають інші визначені цим Законом ознаки технічного регламенту.

2. Відомості з бази даних про технічні регламенти розміщуються у систематизованому вигляді на офіційному веб-сайті центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері технічного регулювання, не пізніше п'яти робочих днів з дня офіційного опублікування відповідних нормативно-правових актів або з дня надання відповідними центральними органами виконавчої влади інформації про висновки, зроблені за результатами перегляду.

3. Центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері технічного регулювання, стосовно кожного технічного регламенту розміщує на своєму офіційному веб-сайті та постійно оновлює:

перелік національних стандартів, відповідність яким надає презумпцію відповідності продукції, пов'язаних з нею процесів або методів виробництва чи інших об'єктів вимогам технічного регламенту (в разі його затвердження);

методичні рекомендації із застосування технічного регламенту (в разі їх затвердження);

перелік призначених органів (якщо технічним регламентом передбачене застосування процедур оцінки відповідності із залученням призначених органів), а стосовно технічного регламенту щодо обладнання, що працює під тиском, - також перелік визнаних незалежних організацій.

Розділ VI ОЦІНКА ВІДПОВІДНОСТІ

Стаття 24. Добровільна оцінка відповідності

1. Здійснення добровільної оцінки відповідності не вимагається технічними регламентами.
2. Добровільна оцінка відповідності здійснюється на добровільних засадах, в будь-яких формах, включаючи випробування, декларування відповідності, сертифікацію та інспектування, та на відповідність будь-яким заявленим вимогам.
3. Орган з оцінки відповідності (в тому числі призначений орган чи визнана незалежна організація) залучається до здійснення добровільної оцінки відповідності на умовах, визначених договором між заявником і таким органом.

Стаття 25. Оцінка відповідності вимогам технічних регламентів

1. Оцінка відповідності вимогам технічних регламентів здійснюється у випадках і шляхом застосування процедур оцінки відповідності, які визначені в таких технічних регламентах.
2. Процедури оцінки відповідності вимогам технічних регламентів застосовуються виробниками, а у випадках, в яких згідно з відповідними технічними регламентами обов'язки виробників покладаються на імпортерів або розповсюджувачів, - імпортерами або розповсюджувачами.

Як виняток з положень частини першої цієї статті, частини першої статті 28 і частин першої та третьої статті 30 цього Закону, у випадках та за умов, визначених технічним регламентом щодо прогулянкових суден і квадроциклів, інші, ніж суб'єкти господарювання чи органи з оцінки відповідності, особи також повинні застосовувати процедури оцінки

відповідності вимогам зазначеного технічного регламенту, складати декларацію про відповідність та наносити знак відповідності технічним регламентам.

Виробники та інші особи, зазначені в цій частині, застосовують процедури оцінки відповідності вимогам технічних регламентів самостійно, а у випадках, визначених у технічних регламентах чи передбачених ними процедурах оцінки відповідності, - із залученням відповідних органів з оцінки відповідності.

3. У разі якщо це передбачено технічним регламентом чи визначеною ним процедурою оцінки відповідності, уповноважений представник може виконувати від імені виробника та під його відповідальність окремі обов'язки виробника, пов'язані із застосуванням такої процедури оцінки відповідності, за умови визначення цих обов'язків у письмовому дорученні виробника.

4. Для виконання завдань з оцінки відповідності вимогам технічних регламентів у випадках, визначених у відповідних технічних регламентах чи передбачених ними процедурах оцінки відповідності, повинні або можуть бути залучені такі органи з оцінки відповідності:

призначені органи, якими є органи із сертифікації та органи з інспектування, а для виконання окремих завдань з оцінки відповідності будівельних виробів - також випробувальні лабораторії;

визнані незалежні організації - для виконання визначених завдань з оцінки відповідності технології виконання нерознімних з'єднань, персоналу, який виконує нерознімні з'єднання, та/або персоналу, який проводить неруйнівний контроль, згідно з технічним регламентом щодо обладнання, що працює під тиском;

акредитовані випробувальні лабораторії виробників - для виконання визначених завдань з випробувань (контролю) продукції, які визначені у деяких процедурах оцінки відповідності, якщо такими процедурами для виробника передбачений вибір щодо звернення до власної акредитованої випробувальної лабораторії або до призначеного органу.

5. Встановлення вимог щодо залучення акредитованих органів з оцінки відповідності для застосування процедури внутрішнього контролю виробництва забороняється.

Стаття 26. Визнані незалежні організації

1. Надання статусу визнаних незалежних організацій здійснюється шляхом прийняття органом, що призначає, рішень про призначення визнаних незалежних організацій на здійснення оцінки відповідності технології виконання нерознімних з'єднань, персоналу, який виконує нерознімні з'єднання, та/або персоналу, який проводить неруйнівний контроль, згідно із зазначеним технічним регламентом.

2. Визнані незалежні організації можуть бути призначені на здійснення оцінки відповідності технології виконання нерознімних з'єднань, персоналу, який виконує нерознімні з'єднання, та/або персоналу, який проводить неруйнівний контроль, згідно з технічним регламентом щодо обладнання, яке працює під тиском, за умови, що вони:

1) відповідають таким загальним вимогам до визнаних незалежних організацій:

є юридичними особами - резидентами України незалежно від форми власності;

мають досвід виконання робіт з оцінки відповідності (атестації) технології виконання нерознімних з'єднань, персоналу, який виконує нерознімні з'єднання, та/або персоналу, який проводить неруйнівний контроль, протягом останніх трьох років;

уклали договір обов'язкового страхування професійної відповідальності за шкоду, яку може бути заподіяно третім особам;

2) відповідають спеціальним вимогам до визнаних незалежних організацій, визначеним у технічному регламенті щодо обладнання, що працює під тиском, а в разі якщо такі вимоги не визначені у зазначеному технічному регламенті - спеціальним вимогам до призначених органів, установленим Кабінетом Міністрів України.

3. Визнаним незалежним організаціям не присвоюються ідентифікаційні номери.

4. Визнані незалежні організації можуть бути призначеними органами.

5. До визнаних незалежних організацій застосовуються положення статей 33, 34, статті 35 (крім частини першої, пунктів 6 і 7 частини другої, частини п'ятої), статей 36 - 44 цього Закону.

Стаття 27. Акредитовані випробувальні лабораторії виробників

1. Акредитована випробувальна лабораторія виробника може бути використана для здійснення діяльності з оцінки відповідності для підприємства, частиною якого вона є, з метою виконання окремих процедур оцінки відповідності, визначених у відповідних технічних регламентах. Така випробувальна лабораторія повинна бути окремою та визначеною частиною підприємства та не повинна брати участі в розробленні, виробництві, постачанні, встановленні, використанні або обслуговуванні продукції, яку вона оцінює.

2. Акредитована випробувальна лабораторія виробника повинна відповідати таким вимогам:

бути акредитованою національним органом України з акредитації або національним органом з акредитації іншої держави;

випробувальна лабораторія та її персонал повинні мати визначене місце в організаційній структурі та використовувати такі методи звітування в межах підприємства, частиною якого є зазначена випробувальна лабораторія, які забезпечують їх неупередженість і демонструють цю неупередженість відповідному національному органу з акредитації;

випробувальна лабораторія та її персонал не повинні бути відповідальними за розроблення, виготовлення, постачання, встановлення, експлуатацію або обслуговування продукції, яку вони оцінюють, та не повинні займатися будь-якою діяльністю, яка могла б суперечити незалежності їх суджень або їх добросовісності стосовно їх діяльності з оцінки відповідності;

випробувальна лабораторія повинна надавати свої послуги виключно підприємству, частиною якого вона є.

3. Акредитована випробувальна лабораторія виробника не підлягає призначенню. Підприємство, частиною якого є акредитована випробувальна лабораторія виробника, або національний орган України з акредитації повинні надавати органу, що призначає, за його запитом інформацію стосовно акредитації відповідної випробувальної лабораторії.

Стаття 28. Декларування відповідності вимогам технічних регламентів

1. У випадках, визначених у технічних регламентах, якими передбачене застосування процедур оцінки відповідності, виробник або уповноважений представник (від імені та під відповідальність виробника) повинен скласти декларацію про відповідність.

2. У декларації про відповідність заявляється про те, що виконання вимог, які застосовуються до продукції та визначені у відповідних технічних регламентах, було доведено.

3. Декларація про відповідність складається згідно з вимогами до її змісту, примірною структурою чи формою, що встановлюються відповідними технічними регламентами.

4. У разі якщо на певний вид продукції поширюється дія кількох технічних регламентів, що вимагають складання декларації про відповідність, повинна бути складена єдина декларація про відповідність стосовно всіх таких технічних регламентів, якщо це передбачено відповідними технічними регламентами. В такій декларації про відповідність повинні бути зазначені відповідні технічні регламенти, включаючи відомості про їх офіційне опублікування.

Єдина декларація про відповідність може мати форму досьє, яке складається з відповідних окремих декларацій про відповідність.

5. У випадках та відповідно до вимог, визначених у певних технічних регламентах, продукція при наданні на ринку або введенні в експлуатацію (експлуатації) повинна супроводжуватися декларацією про відповідність, її копією чи спрощеною декларацією про відповідність.

6. Декларація про відповідність повинна бути складена державною мовою, а в разі якщо вона була складена іншою мовою - перекладена на державну мову.

Якщо технічним регламентом вимагається супроводження продукції при наданні на ринку або введенні в експлуатацію (експлуатації) декларацією про відповідність, її копією чи спрощеною декларацією про відповідність, така декларація повинна бути складена або перекладена згідно з вимогами закону про порядок застосування мов.

Окремими технічними регламентами можуть бути встановлені вимоги щодо додаткового застосування в декларації про відповідність або її копії інших мов.

7. Виробник шляхом складання декларації про відповідність бере на себе відповідальність за відповідність продукції вимогам, визначеним у відповідних технічних регламентах.

8. Технічними регламентами, якими передбачене застосування процедур оцінки відповідності, можуть передбачатися інші, крім складання декларації про відповідність, випадки декларування відповідності вимогам технічних регламентів.

Стаття 29. Знак відповідності технічним регламентам

1. У випадках, визначених у технічних регламентах, які передбачають застосування процедур оцінки відповідності, на продукцію та/або на інші об'єкти, що визначені такими технічними регламентами (табличку з технічними даними, пакування, супровідні документи тощо), повинен наноситися знак відповідності технічним регламентам.

Нанесенням знака відповідності технічним регламентам на продукцію вважається також нанесення цього знака на будь-який інший, ніж сама продукція, об'єкт, який визначений у відповідному технічному регламенті.

2. Форма та опис знака відповідності технічним регламентам встановлюються Кабінетом Міністрів України.

Певними технічними регламентами може бути передбачено застосування знака відповідності технічним регламентам, що має іншу форму, ніж та, що встановлюється Кабінетом Міністрів України. У цих випадках форма знака відповідності технічним регламентам встановлюється відповідними технічними регламентами.

3. Знак відповідності технічним регламентам застосовується згідно із загальними принципами маркування зазначеним знаком, установленими статтею 30 цього Закону, у разі якщо в технічних регламентах міститься посилання на такі загальні принципи маркування. У певних технічних регламентах можуть бути встановлені додаткові загальні принципи маркування знаком відповідності технічним регламентам.

4. Правила та умови нанесення знака відповідності технічним регламентам встановлюються технічними регламентами, якими передбачене його нанесення, а в разі якщо такі правила та умови не встановлені певними технічними регламентами, - Кабінетом Міністрів України.

5. У разі якщо це передбачено технічним регламентом, до знака відповідності технічним регламентам додається ідентифікаційний номер залученого призначеного органу, який наноситься згідно з вимогами відповідного технічного регламенту.

6. У випадках, визначених у технічних регламентах щодо морського обладнання та пересувного обладнання, що працює під тиском, на відповідну продукцію та/або на інші об'єкти, що визначені такими технічними регламентами, замість знака відповідності технічним регламентам повинні наноситися інші знаки відповідності, форма, загальні принципи маркування і правила та умови нанесення яких встановлюються відповідними технічними регламентами.

Стаття 30. Загальні принципи маркування знаком відповідності технічним регламентам

1. Знак відповідності технічним регламентам повинен наноситися лише виробником або його уповноваженим представником.

2. Знак відповідності технічним регламентам повинен наноситися лише на продукцію, для якої його нанесення передбачене конкретними технічними регламентами, та не повинен наноситися на будь-яку іншу продукцію.

3. Виробник шляхом нанесення знака відповідності технічним регламентам ним самим або його уповноваженим представником вказує на те, що він бере на себе відповідальність за відповідність продукції всім вимогам, які застосовуються до зазначеної продукції та

визначені у відповідних технічних регламентах, якими передбачене нанесення знака відповідності технічним регламентам.

4. Знак відповідності технічним регламентам повинен бути єдиним маркуванням, що засвідчує відповідність продукції вимогам, які застосовуються до зазначеної продукції та визначені у відповідних технічних регламентах, якими передбачене нанесення знака відповідності технічним регламентам.

5. Нанесення на продукцію інших маркувань, знаків або написів, які можуть вводити в оману третіх осіб щодо значення чи форми знака відповідності технічним регламентам, забороняється. Будь-яке інше маркування може бути нанесене на продукцію за умови, що це не вплине негативно на видимість, розбірливість та значення знака відповідності технічним регламентам.

Стаття 31. Визначення вартості робіт з оцінки відповідності

1. Вартість робіт з оцінки відповідності вимогам технічних регламентів, що виконуються призначеними органами та визнаними незалежними організаціями, визначається згідно з правилами, які встановлюються Кабінетом Міністрів України.

2. Вартість робіт з добровільної оцінки відповідності визначається на договірних засадах.

Розділ VII ПРИЗНАЧЕНІ ОРГАНИ

Стаття 32. Вимоги до призначених органів

1. Органи з оцінки відповідності можуть бути призначені для виконання ними як третіми сторонами певних завдань з оцінки відповідності згідно з відповідними технічними регламентами за умови, що вони:

1) відповідають таким загальним вимогам до призначених органів:

є юридичними особами - резидентами України незалежно від форми власності;

мають досвід виконання робіт з оцінки відповідності продукції протягом останніх трьох років;

мають власні акредитовані випробувальні лабораторії для проведення принаймні деяких видів випробувань продукції в межах сфери призначення та уклали угоди з іншими акредитованими випробувальними лабораторіями для проведення видів випробувань продукції в межах сфери призначення, які не проводяться їх власними лабораторіями;

уклали договір обов'язкового страхування професійної відповідальності за шкоду, яку може бути заподіяно третім особам;

2) відповідають спеціальним вимогам до призначених органів, визначеним у відповідних технічних регламентах, якими передбачене застосування процедур оцінки відповідності із залученням призначених органів, а в разі якщо такі вимоги не визначені в певних технічних регламентах, - спеціальним вимогам до призначених органів, установленим Кабінетом Міністрів України.

Стаття 33. Презумпція відповідності органу з оцінки відповідності спеціальним вимогам до призначених органів

1. Доведення органом з оцінки відповідності своєї відповідності критеріям, установленим відповідними національними стандартами, перелік яких затверджений центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері технічного регулювання, або частинами цих стандартів, надає такому органу з оцінки відповідності презумпцію відповідності спеціальним вимогам до призначених органів у тій мірі, в якій національні стандарти, що застосовуються, охоплюють зазначені вимоги.
2. До переліку національних стандартів, визначеного частиною першою цієї статті, включаються лише національні стандарти, що є ідентичними відповідним гармонізованим європейським стандартам.

Центральний орган виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері технічного регулювання, формує перелік національних стандартів, відповідність яким надає презумпцію відповідності органів з оцінки відповідності спеціальним вимогам до призначених органів, в порядку, встановленому частинами четвертою, п'ятою та абзацом другим частини шостої статті 11 цього Закону.

Зазначений перелік національних стандартів оновлюється в разі потреби шляхом його затвердження.

Центральний орган виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері технічного регулювання, розміщує затверджений ним перелік національних стандартів, відповідність яким надає презумпцію відповідності органів з оцінки відповідності спеціальним вимогам до призначених органів, на своєму офіційному веб-сайті не пізніше п'яти робочих днів з дня його затвердження.

3. Відповідність органу з оцінки відповідності критеріям, установленим стандартами з переліку національних стандартів, визначеного частиною першою цієї статті, може бути доведена виключно шляхом акредитації такого органу національним органом України з акредитації, а в разі якщо національний орган України з акредитації не здійснює акредитацію стосовно відповідних видів діяльності з оцінки відповідності, - національним органом з акредитації іншої держави.

Стаття 34. Залучення призначеними органами субпідрядників та дочірніх підприємств до виконання робіт з оцінки відповідності

1. У разі якщо призначений орган залучає до виконання певних робіт, пов'язаних з оцінкою відповідності, субпідрядника або дочірнє підприємство, він повинен пересвідчитися у відповідності зазначеного субпідрядника чи дочірнього підприємства спеціальним вимогам до призначених органів та повідомити про це орган, що призначає.
2. Призначені органи несуть повну відповідальність за роботи, що виконуються субпідрядниками або дочірніми підприємствами, незалежно від їх місцезнаходження.
3. Субпідрядник або дочірнє підприємство можуть бути залучені до виконання робіт з оцінки відповідності лише за згодою замовника.
4. Призначені органи повинні зберігати для надання на запити органу, що призначає, відповідні документи стосовно оцінювання кваліфікації залучених субпідрядників чи

дочірніх підприємств і робіт, що виконуються ними згідно з конкретними процедурами оцінки відповідності, визначеними у відповідних технічних регламентах.

Стаття 35. Видача або відмова у видачі рішення про призначення органу з оцінки відповідності на здійснення оцінки відповідності вимогам відповідного технічного регламенту, розширення сфери призначення

1. Призначення здійснюється шляхом прийняття органом, що призначає, рішення про призначення органу з оцінки відповідності на здійснення оцінки відповідності вимогам відповідного технічного регламенту (далі - рішення про призначення).

2. Претендент на призначення подає органу, що призначає, заяву на призначення згідно з формою, встановленою Кабінетом Міністрів України.

До заяви на призначення додаються:

1) опис сфери призначення згідно з відповідним технічним регламентом, стосовно якої претендент на призначення заявляє про свою компетентність. Зазначений опис складається згідно з формою, встановленою Кабінетом Міністрів України, та підписується претендентом на призначення. В описі зазначаються:

види продукції із зазначенням категорій та/або груп продукції (якщо вони визначені в технічному регламенті) чи інших деталізованих визначень продукції;

процедури оцінки відповідності з посиланням на положення технічного регламенту чи додатки до нього, в яких визначені ці процедури;

додаткові відомості щодо сфери призначення, якщо це вимагається технічним регламентом;

2) засвідчена претендентом на призначення копія атестата про акредитацію, що засвідчує відповідність претендента на призначення спеціальним вимогам до призначених органів. Сфера акредитації претендента на призначення повинна охоплювати процедури оцінки відповідності та види продукції, стосовно яких він заявляє про свою компетентність;

3) нотаріально засвідчена копія статуту (положення) відповідної юридичної особи;

4) довідка про досвід виконання робіт з оцінки відповідності продукції за останні три роки, підписана претендентом на призначення;

5) відомості про кваліфікацію персоналу органу з оцінки відповідності, підписані претендентом на призначення;

6) довідка з інформацією про власні акредитовані випробувальні лабораторії претендента на призначення для проведення випробувань продукції в межах сфери призначення, стосовно якої він заявляє про свою компетентність, підписана претендентом на призначення;

7) нотаріально засвідчені копії угод, укладених претендентом на призначення з іншими акредитованими випробувальними лабораторіями для проведення видів випробувань у межах сфери призначення, які не проводяться власними лабораторіями претендента на призначення;

8) нотаріально засвідчена копія договору про обов'язкове страхування професійної відповідальності за шкоду, яку може бути заподіяно третім особам.

3. Орган, що призначає:

проводить аналіз поданого претендентом на призначення пакета документів та перевіряє повноту відомостей;

надсилає копії заяви на призначення та пакета документів, що додаються до неї, відповідному центральному органу виконавчої влади для проведення ним оцінювання претендента на призначення.

Відповідний центральний орган виконавчої влади проводить оцінювання претендента на призначення та готує пропозиції щодо його призначення чи відмови в призначенні протягом 50 днів з дня одержання цим органом копії заяви на призначення та пакета документів, що додаються до неї.

Орган, що призначає, видає рішення про призначення або в разі відмови в призначенні надсилає претенденту на призначення письмове повідомлення про відмову у видачі рішення про призначення із зазначенням підстав для такої відмови.

Рішення про призначення складається у двох примірниках, один з яких видається призначеному органу, а другий зберігається в органі, що призначає. Копія рішення про призначення чи письмового повідомлення про відмову у видачі рішення про призначення надсилається відповідному центральному органу виконавчої влади.

4. Строк видачі рішення про призначення або надсилання претенденту на призначення письмового повідомлення про відмову у видачі рішення про призначення не може бути більшим ніж 90 днів з дня одержання органом, що призначає, заяви на призначення та пакета документів, що додаються до неї.

5. Орган, що призначає, присвоює призначеним органам ідентифікаційні номери.

Кожному призначеному органу присвоюється лише один ідентифікаційний номер незалежно від того, чи був цей орган призначений згідно з кількома технічними регламентами.

6. У рішенні про призначення зазначаються:

1) найменування та місцезнаходження призначеного органу;

2) ідентифікаційний номер призначеного органу;

3) сфера призначення згідно з відповідним технічним регламентом:

види продукції із зазначенням категорій та/або груп продукції (якщо вони визначені в технічному регламенті) чи інших деталізованих визначень продукції;

процедури оцінки відповідності з посиланням на положення технічного регламенту чи додатки до нього, в яких визначені ці процедури;

додаткові відомості щодо сфери призначення, якщо це вимагається технічним регламентом.

7. Рішення про призначення видається на необмежений строк.

8. Підставами для відмови у видачі рішення про призначення є:

подання претендентом на призначення неповного пакета документів, необхідних для призначення;

виявлення в документах, поданих претендентом на призначення, недостовірних відомостей;

невідповідність претендента на призначення вимогам до призначених органів.

У разі усунення претендентом на призначення причин, що стали підставою для відмови у видачі рішення про призначення, видача рішення про призначення або надсилання письмового повідомлення про відмову у видачі рішення про призначення здійснюється в порядку та строки, встановлені частинами другою - четвертою цієї статті.

У разі якщо підставою для відмови у видачі рішення про призначення є виявлення в документах, поданих претендентом на призначення, недостовірних відомостей, заява на призначення може бути повторно подана не раніше ніж через рік після прийняття рішення про відмову у видачі рішення про призначення.

9. Розширення сфери призначення згідно з технічним регламентом, стосовно якого орган з оцінки відповідності було призначено раніше, здійснюється в порядку та строки, встановлені цією статтею для видачі рішення про призначення, з видачею призначеному органу примірника рішення про призначення із внесеними змінами, що пов'язані з розширенням сфери призначення.

Стаття 36. Переоформлення та видача дублікату рішення про призначення

1. Підстави для переоформлення та видачі дублікату рішення про призначення встановлюються Законом України "Про дозвільну систему у сфері господарської діяльності".

2. Орган, що призначає, протягом 15 робочих днів з дня одержання заяви про переоформлення рішення про призначення та оригіналу рішення, що додається до заяви, повинен видати призначеному органу переоформлене на новому бланку рішення про призначення з урахуванням змін, зазначених у заяві про його переоформлення.

3. Орган, що призначає, протягом 15 робочих днів з дня одержання заяви про видачу дублікату рішення про призначення повинен видати призначеному органу дублікат рішення про призначення замість втраченого або пошкодженого.

Стаття 37. Обмеження сфери призначення, тимчасове припинення і поновлення дії та анулювання рішення про призначення

1. Якщо за результатами моніторингу призначених органів встановлено, що призначений орган не відповідає вимогам до призначених органів або не виконує своїх обов'язків, визначених цим Законом та відповідними технічними регламентами, згідно з якими його

призначено, орган, що призначає, звертається у порядку та строки, встановлені законом, з позовом до адміністративного суду щодо обмеження сфери призначення, тимчасового припинення дії або анулювання рішення про призначення залежно від ступеня невідповідності вимогам чи невиконання обов'язків.

2. Орган, що призначає, приймає рішення про обмеження сфери призначення, тимчасове припинення дії або анулювання рішення про призначення:

у разі звернення призначеного органу з відповідною заявою;

у разі повідомлення національним органом України з акредитації відповідно про обмеження сфери акредитації, тимчасове зупинення дії чи скасування атестата про акредитацію призначеного органу.

Орган, що призначає, анулює рішення про призначення також у разі припинення призначеного органу (злиття, приєднання, поділу, перетворення або ліквідації).

3. Тимчасове припинення дії рішення про призначення може поширюватися як на сферу призначення в цілому, так і на окремі види продукції та процедури оцінки відповідності.

4. Орган, що призначає, приймає рішення про поновлення дії рішення про призначення:

у разі встановлення за результатами моніторингу призначених органів відповідності призначеного органу вимогам до призначених органів або виконання ним своїх обов'язків стосовно видів продукції та процедур оцінки відповідності, щодо яких було прийнято рішення про тимчасове припинення дії рішення про призначення;

у разі повідомлення національним органом України з акредитації про поновлення дії атестата про акредитацію призначеного органу.

5. Орган, що призначає, приймає рішення про обмеження сфери призначення, тимчасове припинення чи поновлення дії або анулювання рішення про призначення протягом 30 днів з дня одержання відповідної заяви, повідомлення, інформації з Єдиного державного реєстру юридичних осіб та фізичних осіб - підприємців, результатів моніторингу призначених органів.

У разі прийняття рішення про обмеження сфери призначення орган, що призначає, видає призначеному органу примірник рішення про призначення із внесеними змінами, що пов'язані з обмеженням сфери призначення.

6. Національний орган України з акредитації невідкладно повідомляє органу, що призначає, та відповідному центральному органу виконавчої влади про обмеження сфери акредитації, тимчасове зупинення чи поновлення дії або скасування атестата про акредитацію призначеного органу.

7. У разі обмеження сфери призначення, тимчасового припинення дії або анулювання рішення про призначення орган, що призначає, за пропозицією відповідного центрального органу виконавчої влади вживає відповідних заходів для того, щоб комплекти документації, пов'язаної з оцінкою відповідності, яка здійснювалася таким органом, в подальшому опрацьовувалися іншим призначеним органом або зберігалися для надання органу, що призначає, відповідному центральному органу виконавчої влади та відповідним органам державного ринкового нагляду за їх запитом.

Стаття 38. Організація діяльності з призначення

1. Орган, що призначає, та відповідні центральні органи виконавчої влади у своїй діяльності з оцінювання претендентів на призначення, їх призначення та моніторингу призначених органів повинні:

забезпечувати запобігання виникненню конфлікту інтересів з органами з оцінки відповідності;

гарантувати об'єктивність та неупередженість своєї діяльності;

забезпечувати прийняття кожного рішення, яке стосується призначення органу з оцінки відповідності, компетентними особами, що є іншими, ніж особи, які провели оцінювання цього органу;

забезпечувати конфіденційність одержаної інформації;

мати у своєму розпорядженні достатню кількість компетентного персоналу для належного виконання своїх завдань.

2. Моніторинг призначених органів здійснюється шляхом:

проведення планових та позапланових перевірок;

розгляду звернень щодо обмеження сфери призначення, тимчасового припинення дії рішень про призначення чи анулювання цих рішень, які надаються органу, що призначає, органами державного ринкового нагляду у випадках, визначених Законом України "Про державний ринковий нагляд і контроль нехарчової продукції";

аналізу відомостей, які надаються органу, що призначає, призначеними органами відповідно до частин першої і четвертої статті 27, абзаців третього і п'ятого частини першої статті 42 цього Закону.

Моніторинг призначених органів здійснюється відповідно до Закону України "Про основні засади державного нагляду (контролю) у сфері господарської діяльності".

3. Посадові особи органу, що призначає, та відповідних центральних органів виконавчої влади, які здійснюють оцінювання претендентів на призначення або моніторинг призначених органів, мають право:

безперешкодно відвідувати, за умови пред'явлення службового посвідчення та посвідчення (направлення) на проведення оцінювання або моніторингу, претендентів на призначення чи призначених органів;

вимагати від претендентів на призначення чи призначених органів надання документів і матеріалів, необхідних для проведення оцінювання або моніторингу, одержувати копії таких документів і матеріалів;

вимагати від посадових осіб претендентів на призначення чи призначених органів надання у погоджений з ними строк усних чи письмових пояснень з питань, що виникають під час проведення оцінювання або моніторингу.

4. Делегування повноважень щодо проведення оцінювання претендентів на призначення, їх призначення та моніторингу призначених органів іншим особам або залучення в будь-який спосіб до цієї діяльності інших осіб, крім посадових осіб органу, що призначає, та відповідних центральних органів виконавчої влади, забороняється.

Стаття 39. Вимоги до порядку призначення

1. Орган, що призначає, повідомляє відповідному центральному органу виконавчої влади та національному органу України з акредитації про призначення, відмову в призначенні, розширення або обмеження сфери призначення, тимчасове припинення чи поновлення дії рішень про призначення або анулювання цих рішень не пізніше п'яти робочих днів з дня прийняття відповідних рішень.

2. Принципи організаційної єдності та мовчазної згоди до порядку призначення не застосовуються.

3. Видача, переоформлення та видача дублікату рішення про призначення, розширення та обмеження сфери призначення, тимчасове припинення і поновлення дії рішення про призначення та анулювання цього рішення здійснюються на безоплатній основі.

4. Спори з питань призначення вирішуються в судовому порядку.

5. Порядок видачі або відмови у видачі рішення про призначення, його переоформлення та видачі його дублікату, розширення та обмеження сфери призначення, тимчасового припинення і поновлення дії рішення про призначення та анулювання цього рішення встановлюється Кабінетом Міністрів України.

Стаття 40. Оприлюднення інформації про призначені органи

1. Орган, що призначає, розміщує на своєму офіційному веб-сайті рішення про призначення, розширення та обмеження сфери призначення, тимчасове припинення і поновлення дії рішень про призначення та анулювання цих рішень не пізніше п'яти робочих днів з дня прийняття відповідних рішень.

2. Відомості про призначені органи вносяться до реєстру призначених органів, який формується та ведеться органом, що призначає.

3. Орган, що призначає, розміщує на своєму офіційному веб-сайті та постійно оновлює переліки призначених органів стосовно кожного технічного регламенту, яким передбачене застосування процедур оцінки відповідності із залученням призначених органів.

У переліках призначених органів зазначаються їх найменування та місцезнаходження, присвоєні їм ідентифікаційні номери та сфери їх призначення.

Стаття 41. Обов'язки призначених органів стосовно їх діяльності

1. Призначені органи повинні проводити оцінки відповідності згідно з процедурами оцінки відповідності, визначеними у відповідних технічних регламентах.

2. Оцінки відповідності повинні проводитися у пропорційний спосіб, без покладання зайвого навантаження на суб'єктів господарювання. Призначені органи повинні здійснювати свою діяльність з належним урахуванням величини підприємства, що

замовляє роботи з оцінки відповідності, галузі, в якій воно діє, його структури, ступеня складності технології виробництва відповідної продукції та масового чи серійного характеру виробничого процесу.

При цьому призначені органи повинні дотримуватися ступеня вимогливості та рівня захисту, що є необхідними для відповідності продукції вимогам відповідного технічного регламенту.

3. У разі якщо призначений орган вважає, що виробником не були виконані вимоги, визначені в технічному регламенті, відповідних стандартах з переліку національних стандартів, відповідність яким надає презумпцію відповідності продукції, пов'язаних з нею процесів або методів виробництва чи інших об'єктів вимогам технічного регламенту, чи технічних специфікаціях, зазначений орган повинен вимагати від виробника вжиття відповідних коригувальних заходів та не видавати документ про відповідність.

4. У разі якщо під час проведення моніторингу відповідності після видачі документа про відповідність призначений орган виявить, що продукція вже не відповідає вимогам, зазначений орган повинен вимагати від виробника вжиття відповідних коригувальних заходів і в разі необхідності призупинити або скасувати документ про відповідність.

5. У разі якщо коригувальних заходів не було вжито або вони не дали необхідних результатів, призначений орган залежно від обставин повинен обмежити сферу, призупинити або скасувати будь-які документи про відповідність.

6. Технічними регламентами та визначеними у них процедурами оцінки відповідності можуть бути встановлені додаткові обов'язки призначених органів стосовно їх діяльності.

Стаття 42. Обов'язки призначених органів стосовно надання інформації

1. Призначені органи повинні інформувати орган, що призначає, про:

будь-які відмови у видачі, обмеження сфери, призупинення або скасування документів про відповідність;

будь-які обставини, що впливають на сферу та умови призначення цих органів;

будь-які запити щодо надання інформації стосовно діяльності з оцінки відповідності, одержані ними від органів державного ринкового нагляду.

На запит органу, що призначає, призначені органи також повинні інформувати його про діяльність з оцінки відповідності, здійснену в межах сфери їх призначення, та будь-яку іншу здійснену діяльність, включаючи транскордонну діяльність та роботи за договорами субпідряду.

2. Призначені органи повинні надавати іншим органам з оцінки відповідності, які призначені згідно з тим же технічним регламентом та здійснюють подібну діяльність з оцінки відповідності, що охоплює таку саму продукцію, відповідну інформацію з питань, які стосуються негативних результатів оцінки відповідності, а на запит - також позитивних результатів оцінки відповідності.

3. Технічними регламентами та визначеними у них процедурами оцінки відповідності можуть бути встановлені додаткові обов'язки призначених органів стосовно надання інформації.

4. Інформація, зазначена в частинах першій - третій цієї статті, надається призначеними органами не пізніше п'яти робочих днів з дня прийняття ними відповідних рішень, виникнення обставин або одержання запитів, якщо у відповідних технічних регламентах чи процедурах оцінки відповідності не визначено інший строк надання інформації або не зазначено, що певна інформація надається періодично.

5. Орган, що призначає, накопичує, систематизує та зберігає інформацію, одержану ним від призначених органів, шляхом формування та ведення відповідних баз даних.

Порядок формування та ведення відповідних баз даних, одержаних органом, що призначає, від призначених органів, визначається центральним органом виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері технічного регулювання.

Стаття 43. Розгляд апеляцій на рішення призначених органів

1. Особа, яка надає об'єкт оцінки відповідності, має право подати призначеному органу апеляцію з вимогою переглянути будь-яке рішення, прийняте цим органом стосовно об'єкта оцінки відповідності.

2. Призначений орган розглядає апеляцію згідно з положеннями національних стандартів, що стосуються розгляду апеляцій органами з оцінки відповідності.

3. У разі незгоди заявника з рішенням призначеного органу, прийнятим за результатами розгляду апеляції, це рішення може бути оскаржене шляхом подання апеляції апеляційній комісії, утвореній центральним органом виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері технічного регулювання (далі - апеляційна комісія).

4. Подання апеляції призначеному органу та апеляційній комісії не обмежує права заявника на звернення до суду.

Рішення апеляційної комісії може бути оскаржене в судовому порядку.

5. Витрати на подання апеляції та проведення повторної оцінки відповідності здійснюються за рахунок заявника. У разі якщо результати повторної оцінки відповідності відрізняються від результатів попередньої, зазначені витрати заявника відшкодовуються призначеним органом, який одержав недостовірні результати попередньої оцінки відповідності.

6. Положення про апеляційну комісію, її склад та порядок розгляду нею апеляцій затверджує центральний орган виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері технічного регулювання.

Стаття 44. Координація призначених органів

1. У разі якщо це передбачено певним технічним регламентом, відповідна координація та співпраця між органами з оцінки відповідності, призначеними згідно із зазначеним технічним регламентом, впроваджуються та належним чином функціонують у формі секторальної або міжсекторальної групи чи груп призначених органів.

2. Призначені органи беруть участь у роботі секторальної або міжсекторальної групи чи груп призначених органів безпосередньо або через визначених представників.
3. Орган, що призначає, утворює та ліквідує секторальні (міжсекторальні) групи призначених органів, а також визначає технічні регламенти та/або передбачені ними процедури оцінки відповідності, що належать до сфери відповідальності зазначених груп.
4. Секторальні (міжсекторальні) групи призначених органів мають право розробляти та ухвалювати документи, спрямовані на забезпечення узгодженості в технічному застосуванні призначеними органами процедур оцінки відповідності вимогам технічних регламентів, що належать до сфери відповідальності зазначених груп. Призначені органи повинні застосовувати такі документи як загальні настанови.

Розділ VIII

ВИЗНАННЯ РЕЗУЛЬТАТІВ ОЦІНКИ ВІДПОВІДНОСТІ

Стаття 45. Визнання результатів оцінки відповідності, проведеної за межами України

1. Результати оцінки відповідності вимогам технічних регламентів, проведеної в іншій державі, приймаються і визнаються в Україні, якщо застосовані в цій державі процедури оцінки відповідності (навіть якщо вони відрізняються від українських процедур) забезпечують такий самий рівень відповідності вимогам відповідних технічних регламентів, як і українські процедури оцінки відповідності.

2. Документи про відповідність вимогам технічних регламентів, видані за результатами оцінки відповідності, проведеної в іншій державі, приймаються у разі, якщо між Україною та іншою державою укладено міжнародний договір України про взаємне визнання результатів робіт з оцінки відповідності.

3. Призначені органи мають право визнавати результати оцінки відповідності вимогам технічних регламентів, проведеної іноземними акредитованими органами з оцінки відповідності, на підставі договорів з такими органами з оцінки відповідності, за умови якщо:

національні органи з акредитації, які акредитують органи з оцінки відповідності як в Україні, так і в іншій державі, є членами міжнародної або регіональної організації з акредитації та/або уклали угоду про взаємне визнання з такою організацією стосовно відповідних видів діяльності з оцінки відповідності;

призначений орган на підставі документа про відповідність, виданого іноземним органом з оцінки відповідності, застосовує процедуру оцінки відповідності або її частину та видає документ про відповідність, передбачений цією процедурою, під свою відповідальність.

4. Документи про відповідність, видані за результатами добровільної оцінки відповідності, визнаються згідно з правилами, визначеними українським та іноземним органами з оцінки відповідності, які домовляються про таке визнання, або згідно з правилами міжнародних чи регіональних систем оцінки відповідності, членами яких є український та іноземний органи з оцінки відповідності.

Розділ ІХ КОНТРОЛЬ ТА ВІДПОВІДАЛЬНІСТЬ

Стаття 46. Контроль за додержанням законодавства про технічні регламенти та оцінку відповідності

1. Контроль відповідності продукції вимогам технічних регламентів здійснюється шляхом державного ринкового нагляду і контролю нехарчової продукції, а в разі якщо певні види продукції, на які поширюється дія технічних регламентів, не підлягають державному ринковому нагляду і контролю нехарчової продукції, - шляхом здійснення інших видів державного нагляду (контролю) відповідно до закону.

2. Орган, що призначає, із залученням відповідних центральних органів виконавчої влади проводить моніторинг призначених органів і визнаних незалежних організацій відповідно до цього Закону.

Стаття 47. Відповідальність за порушення законодавства про технічні регламенти та оцінку відповідності

1. Особи, винні в порушенні законодавства про технічні регламенти та оцінку відповідності, притягуються до відповідальності згідно із законом.

Розділ Х ПРИКІНЦЕВІ ТА ПЕРЕХІДНІ ПОЛОЖЕННЯ

1. Цей Закон набирає чинності через рік з дня його опублікування, крім:

підпунктів 2, 4, 5, 7 - 12, 15, 16 і 21 пункту 3 та пункту 10 цього розділу, які набирають чинності з дня, наступного за днем опублікування цього Закону;

підпункту 14 пункту 3 цього розділу, який набирає чинності з 1 липня 2015 року;

підпункту 3 та підпункту "д" підпункту 22 пункту 3 цього розділу, які набирають чинності з 21 вересня 2015 року;

абзацу третього підпункту "ж" підпункту 22 пункту 3 цього розділу, який набирає чинності з 1 січня 2016 року;

абзаців другого та третього підпункту 13 та підпункту 20 пункту 3 цього розділу, які набирають чинності одночасно з набранням чинності Законом України "Про метрологію та метрологічну діяльність" (Відомості Верховної Ради України, 2014 р., N 30, ст. 1008).

2. Визнати такими, що втратили чинність:

Закон України "Про підтвердження відповідності" (Відомості Верховної Ради України, 2001 р., N 32, ст. 169; 2005 р., N 2, ст. 33; 2006 р., N 12, ст. 101; 2009 р., N 24, ст. 297; 2012 р., N 36, ст. 420; 2013 р., N 38, ст. 500; 2014 р., N 4, ст. 61, N 30, ст. 1008);

Закон України "Про технічні регламенти та процедури оцінки відповідності" (Відомості Верховної Ради України, 2006 р., N 12, ст. 101; 2007 р., N 35, ст. 488; 2008 р., N 23, ст. 218;

2009 р., N 24, ст. 297; 2011 р., N 21, ст. 144; 2012 р., N 36, ст. 420; 2013 р., N 38, ст. 500; 2014 р., N 4, ст. 61, N 31, ст. 1058).

3. Внести зміни до таких законодавчих актів України:

1) у Кодексі України про адміністративні правопорушення (Відомості Верховної Ради УРСР, 1984 р., додаток до N 51, ст. 1122):

а) статті 169 та 170¹ виключити;

б) статті 172¹ і 188⁹ викласти в такій редакції:

"Стаття 172¹. Порухення процедур оцінки відповідності

Порушення призначеними органами з оцінки відповідності чи визнаними незалежними організаціями процедур оцінки відповідності вимогам технічних регламентів; порушення органами з сертифікації, призначеними в державній системі сертифікації, правил і порядку обов'язкової сертифікації продукції -

тягнуть за собою накладення штрафу на посадових осіб від двадцяти до п'ятдесяти неоподатковуваних мінімумів доходів громадян";

"Стаття 188⁹. Невиконання законних вимог посадових осіб центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері стандартизації, метрології та метрологічної діяльності і технічного регулювання

Невиконання законних вимог посадових осіб центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері стандартизації, метрології та метрологічної діяльності і технічного регулювання, щодо усунення порушень законодавства про стандартизацію, метрологію та метрологічну діяльність, технічні регламенти та оцінку відповідності і сертифікацію продукції в державній системі сертифікації або створення перешкод для виконання покладених на них обов'язків -

тягне за собою накладення штрафу на посадових осіб від двадцяти до п'ятдесяти неоподатковуваних мінімумів доходів громадян.

Ті самі дії, вчинені повторно протягом року після накладення адміністративного стягнення, -

тягнуть за собою накладення штрафу на посадових осіб від п'ятдесяти до ста неоподатковуваних мінімумів доходів громадян";

в) у частині першій статті 244⁴ слова та цифри "стаття 170¹ - щодо правопорушень під час реалізації товарів, виконання робіт, надання послуг громадянам-споживачам" виключити;

г) статтю 244⁷ викласти в такій редакції:

"Стаття 244⁷. Центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері стандартизації, метрології та метрологічної діяльності і технічного регулювання

Центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері стандартизації, метрології та метрологічної діяльності і технічного регулювання, розглядає справи про адміністративні правопорушення, передбачені статтями 172¹, 188⁹ цього Кодексу.

Від імені центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері стандартизації, метрології та метрологічної діяльності і технічного регулювання, розглядати справи про адміністративні правопорушення і накладати адміністративні стягнення мають право керівник центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері стандартизації, метрології та метрологічної діяльності і технічного регулювання, його заступники, а також інші уповноважені керівником посадові особи цього органу";

2) статтю 46 Кодексу цивільного захисту України (Відомості Верховної Ради України, 2013 р., N 34 - 35, ст. 458) викласти в такій редакції:

"Стаття 46. Оцінка відповідності у сфері цивільного захисту

1. Оцінка відповідності у сфері цивільного захисту здійснюється у випадках та порядку, визначених законодавством";

3) у Законі України "Про захист прав споживачів" (Відомості Верховної Ради України, 2006 р., N 7, ст. 84 із наступними змінами):

а) у частині третій статті 6:

в абзаці першому слова "нормативними документами" замінити словами "нормативно-правовими актами, в тому числі технічними регламентами";

абзаци другий та третій виключити;

б) частину четверту статті 14 викласти в такій редакції:

"4. Продукція, щодо якої нормативно-правовими актами, в тому числі технічними регламентами, встановлені вимоги стосовно безпеки для життя, здоров'я та майна споживачів і навколишнього природного середовища, повинна вводитися в обіг та реалізовуватися з додержанням зазначених вимог";

в) у частині першій статті 15:

абзац сімнадцятий після слів "підлягає обов'язковій сертифікації" доповнити словами "в державній системі сертифікації";

після абзацу вісімнадцятого доповнити новим абзацом такого змісту:

"Нормативно-правовими актами, в тому числі технічними регламентами, можуть бути встановлені додаткові вимоги до змісту інформації про продукцію".

У зв'язку з цим абзац дев'ятнадцятий вважати абзацом двадцятим;

г) у частині першій статті 23:

пункт 2 виключити;

у пункті 3 слово "Україні" замінити словами "державній системі сертифікації";

у пункті 4 слова "нормативних документів" виключити;

г) у частині першій статті 26:

пункт 6 виключити;

у пункті 7:

підпункт "а" виключити;

підпункт "б" викласти в такій редакції:

"б) яка підлягає обов'язковій сертифікації в державній системі сертифікації, але в документах, згідно з якими її передано на реалізацію, відсутні реєстраційні номери сертифіката відповідності або свідоцтва про визнання відповідності";

підпункт "в" виключити;

у підпункті "а" пункту 8 слова "та нормативних документів" замінити словами "стосовно безпеки для життя, здоров'я та майна споживачів і навколишнього природного середовища";

4) у Законі України "Про пестициди і агрохімікати" (Відомості Верховної Ради України, 1995 р., N 14, ст. 91; 2004 р., N 26, ст. 362; 2006 р., N 43, ст. 420; 2010 р., N 30, ст. 394):

а) частину шосту статті 8 викласти в такій редакції:

"Машини, призначені для застосування пестицидів і агрохімікатів, на які поширюється дія технічного регламенту щодо машин, не підлягають державним випробуванням, державній реєстрації та перереєстрації";

б) частину п'яту статті 10 виключити;

в) абзац третій частини другої статті 20 доповнити словами "(крім машин, призначених для застосування пестицидів і агрохімікатів, на які поширюється дія технічного регламенту щодо машин)";

5) у Законі України "Про туризм" (Відомості Верховної Ради України, 2004 р., N 13, ст. 180; 2012 р., N 40, ст. 477; 2014 р., N 23, ст. 873):

а) в абзаці сьомому частини другої статті 6 слова "і сертифікації" виключити;

б) абзац шостий частини першої статті 10 виключити;

в) у статті 18:

у назві слова "Сертифікація і стандартизація" замінити словом "Стандартизація";

частини другу - четверту виключити;

г) у статті 19¹:

у пункті 3 частини другої слова "відомості про підтвердження відповідності послуг готелю встановленим вимогам" виключити;

у пункті 3 частини четвертої слова "сертифікатів відповідності" виключити;

г) у пункті 3 частини четвертої статті 20 слова "відомості про підтвердження відповідності послуг готелю встановленим вимогам" виключити;

д) абзац третій частини другої статті 24 виключити;

е) в абзаці четвертому частини першої статті 25 слово "сертифікатів" виключити;

є) абзац четвертий частини другої статті 30 виключити;

б) частину першу статті 7 Закону України "Про страхування" (Відомості Верховної Ради України, 2002 р., N 7, ст. 50 із наступними змінами) доповнити пунктом 47 такого змісту:

"47) страхування професійної відповідальності призначених органів з оцінки відповідності та визнаних незалежних організацій за шкоду, яку може бути заподіяно третім особам";

7) у статті 13 Закону України "Про трубопровідний транспорт" (Відомості Верховної Ради України, 1996 р., N 29, ст. 139; 2006 р., N 22, ст. 184):

у назві слова "та сертифікація" виключити;

у першому реченні частини першої слова "і підлягає обов'язковій сертифікації" виключити;

8) у Законі України "Про акредитацію органів з оцінки відповідності" (Відомості Верховної Ради України, 2001 р., N 32, ст. 170; 2009 р., N 24, ст. 297; 2011 р., N 21, ст. 144; 2012 р., N 36, ст. 420; 2014 р., N 4, ст. 61):

а) абзаци шостий, сьомий та дев'ятий статті 1 виключити;

б) статтю 6¹ викласти в такій редакції:

"Стаття 6¹. Вимоги до національного органу України з акредитації"

Національний орган України з акредитації повинен:

бути організованим таким чином, щоб забезпечити його незалежність від органів з оцінки відповідності, оцінку яких він проводить, і від будь-якого комерційного тиску та запобігання виникненню конфлікту інтересів з органами з оцінки відповідності;

бути організованим та функціонувати таким чином, щоб гарантувати об'єктивність і неупередженість своєї діяльності;

забезпечувати прийняття кожного рішення, яке стосується засвідчення компетентності органу з оцінки відповідності, компетентними особами, що є іншими, ніж особи, які провели оцінку цього органу;

вживати адекватних заходів для забезпечення конфіденційності одержаної інформації;

визначати види діяльності з оцінки відповідності, стосовно яких він є компетентним здійснювати акредитацію, з посиланням на відповідні нормативно-правові акти та стандарти;

встановлювати необхідні процедури для забезпечення ефективного управління та належного внутрішнього контролю;

мати у своєму розпорядженні достатню кількість компетентного персоналу для належного виконання своїх завдань;

документувати обов'язки, сфери відповідальності та повноваження персоналу, який може впливати на якість оцінки і засвідчення компетентності;

встановлювати, впроваджувати та підтримувати процедури моніторингу компетентності залученого персоналу та стану виконання персоналом своїх обов'язків;

перевіряти, чи акредитовані органи проводять оцінки відповідності у пропорційний спосіб, без покладання зайвого навантаження на суб'єктів господарювання та з належним урахуванням величини підприємства, що замовляє роботи з оцінки відповідності, галузі, в якій воно діє, його структури, ступеня складності технології виробництва відповідної продукції та масового чи серійного характеру виробничого процесу;

оприлюднювати річні фінансові звіти, підготовлені відповідно до загальноприйнятих принципів бухгалтерського обліку";

в) частину п'яту статті 6³ після абзацу сьомого доповнити новим абзацом такого змісту:

"створення перешкод для здійснення моніторингу відповідності вимогам до національного органу України з акредитації або невжиття на вимогу центрального органу виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері економічного розвитку, коригувальних заходів, передбачених частиною першою статті 6⁴ цього Закону".

У зв'язку з цим абзаци восьмий та дев'ятий вважати відповідно абзацами дев'ятим та десятим;

г) доповнити статтею 6⁴ такого змісту:

"Стаття 6⁴. Забезпечення відповідності вимогам до національного органу України з акредитації"

У разі якщо національний орган України з акредитації не відповідає вимогам або не виконує своїх обов'язків, встановлених цим Законом, центральний орган виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері економічного розвитку, вживає відповідних коригувальних заходів або забезпечує вжиття таких коригувальних заходів національним органом України з акредитації.

Центральний орган виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері економічного розвитку, здійснює через регулярні проміжки часу моніторинг національного органу України з акредитації з метою забезпечення виконання ним на постійній основі вимог, установлених статтею 6¹ цього Закону (далі - моніторинг відповідності вимогам до національного органу України з акредитації).

Центральний орган виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері економічного розвитку, під час здійснення моніторингу відповідності вимогам до національного органу України з акредитації повинен максимально враховувати результати взаємного оцінювання.

Посадові особи центрального органу виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері економічного розвитку, які здійснюють моніторинг відповідності вимогам до національного органу України з акредитації, мають право:

безперешкодно відвідувати, за умови пред'явлення службового посвідчення та посвідчення (направлення) на проведення зазначеного моніторингу, національний орган України з акредитації;

вимагати від національного органу України з акредитації надання документів і матеріалів, необхідних для проведення зазначеного моніторингу, одержувати копії таких документів і матеріалів;

вимагати від посадових осіб національного органу України з акредитації надання у погоджений з ними строк усних чи письмових пояснень з питань, що виникають під час проведення зазначеного моніторингу.

Моніторинг відповідності вимогам до національного органу України з акредитації здійснюється в порядку, визначеному Кабінетом Міністрів України";

9) у Законі України "Про питну воду та питне водопостачання" (Відомості Верховної Ради України, 2002 р., N 16, ст. 112; 2005 р., N 4, ст. 95; 2013 р., N 48, ст. 682):

а) в абзаці четвертому статті 5 слова "ліцензування та сертифікації" замінити словами "та ліцензування";

б) в абзаці шостому частини другої статті 16 слова "сертифіката відповідності та" виключити;

в) абзац сьомий частини першої статті 23 виключити;

г) в абзаці другому частини першої статті 46 слова "чи дозволу на тимчасове відхилення якості питної води від вимог державних стандартів" виключити;

10) у статті 24 Закону України "Про зерно та ринок зерна в Україні" (Відомості Верховної Ради України, 2002 р., N 35, ст. 258; 2014 р., N 6 - 7, ст. 80):

частину п'яту викласти в такій редакції:

"Регламент зберігання зерна та продуктів його переробки затверджується центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування державної аграрної політики";

у частині шостій слово "технічного" замінити словом "зазначеного";

11) у частині першій статті 11 Закону України "Про рибу, інші водні живі ресурси та харчову продукцію з них" (Відомості Верховної Ради України, 2003 р., N 15, ст. 107; 2014 р., N 6 - 7, ст. 80) слова "стандартизації, метрології та сертифікації" виключити;

12) у Законі України "Про захист прав покупців сільськогосподарських машин" (Відомості Верховної Ради України, 2003 р., N 38, ст. 315):

а) абзац чотирнадцятий частини першої статті 7 викласти в такій редакції:

"Покупцеві також повинна надаватися інформація про наявність документального засвідчення відповідності машин, робот, послуг установами законодавством вимогам";

б) абзац другий частини першої статті 15 виключити;

в) у частині першій статті 18 слова "мають сертифікат відповідності з маркуванням національним знаком відповідності" виключити;

13) у частині третій статті 2 Закону України "Про дозвільну систему у сфері господарської діяльності" (Відомості Верховної Ради України, 2005 р., N 48, ст. 483; 2010 р., N 13, ст. 128; 2014 р., N 23, ст. 873, N 30, ст. 1008):

абзац четвертий викласти в такій редакції:

"Видача, переоформлення, видача дублікатів, анулювання свідоцтв про уповноваження на проведення перевірки засобів вимірювальної техніки, що перебувають в експлуатації та застосовуються у сфері законодавчо регульованої метрології, здійснюються відповідно до цього Закону з урахуванням особливостей, визначених Законом України "Про метрологію та метрологічну діяльність", та без застосування принципу організаційної єдності";

доповнити абзацами п'ятим та шостим такого змісту:

"Видача, переоформлення, видача дублікатів рішень про призначення органу з оцінки відповідності на здійснення оцінки відповідності вимогам відповідного технічного регламенту та рішень про призначення визнаної незалежної організації на здійснення оцінки відповідності технології виконання нерознімних з'єднань, персоналу, який виконує нерознімні з'єднання, та/або персоналу, який проводить неруйнівний контроль, згідно з технічним регламентом щодо обладнання, що працює під тиском, розширення та обмеження сфери призначення, тимчасове припинення і поновлення дії зазначених рішень, їх анулювання здійснюються відповідно до цього Закону з урахуванням особливостей, визначених Законом України "Про технічні регламенти та оцінку відповідності", та без застосування принципу організаційної єдності.

Видача, переоформлення, видача дублікатів рішень про призначення органу з сертифікації в державній системі сертифікації, розширення сфери призначення, анулювання зазначених рішень здійснюються відповідно до цього Закону з урахуванням особливостей, визначених Декретом Кабінету Міністрів України від 10 травня 1993 року N 46-93 "Про стандартизацію і сертифікацію", та без застосування принципу організаційної єдності";

14) у Законі України "Про реабілітацію інвалідів в Україні" (Відомості Верховної Ради України, 2006 р., N 2 - 3, ст. 36; 2012 р., N 27, ст. 279, N 31, ст. 381; 2014 р., N 6 - 7, ст. 80):

а) абзац сьомий статті 9 викласти в такій редакції:

"забезпечує в межах своїх повноважень контроль за виробництвом технічних та інших засобів реабілітації";

б) у статті 26:

частину одинадцяту викласти в такій редакції:

"Технічні та інші засоби реабілітації та комплектуючі до них, що випускаються в умовах серійного виробництва (крім медичних виробів та допоміжних засобів до них, на які поширюється дія технічного регламенту щодо медичних виробів), підлягають сертифікації в державній системі сертифікації відповідно до Декрету Кабінету Міністрів України від 10 травня 1993 року N 46-93 "Про стандартизацію і сертифікацію";

частину дванадцяту виключити;

у частині сімнадцятій слова "які також формують переліки продукції, яка підлягає сертифікації" виключити;

15) в абзаці третьому частини першої статті 11 Закону України "Про хімічні джерела струму" (Відомості Верховної Ради України, 2006 р., N 33, ст. 279; 2010 р., N 33, ст. 471) слова "і сертифікації на відповідність державним, галузевим стандартам та технічним умовам" виключити;

16) у Законі України "Про систему інженерно-технічного забезпечення агропромислового комплексу України" (Відомості Верховної Ради України, 2006 р., N 47, ст. 464):

а) у назві розділу VII слова "і сертифікація" виключити;

б) у статті 18 слова "їх сертифікації" виключити;

в) у статті 19:

у назві слова "та сертифікація" виключити;

в абзаці першому частини третьої слова "приймає рішення про їх сертифікацію та" виключити;

частину четверту виключити;

17) у Законі України "Про державний ринковий нагляд і контроль нехарчової продукції" (Відомості Верховної Ради України, 2011 р., N 21, ст. 144; 2014 р., N 4, ст. 61, N 20 - 21, ст. 712):

а) у статті 1:

у частині першій:

абзац четвертий виключити;

в абзаці п'ятому слова "законами України, та виданих відповідно до них інших нормативно-правових актів, у тому числі технічних регламентів" замінити словом "законодавством";

частину другу викласти в такій редакції:

"2. Терміни "вільний обіг", "декларант", "зона митного контролю", "митне оформлення", "митний контроль", "митний режим", "органи доходів і зборів" вживаються у значеннях, наведених у Митному кодексі України; терміни "послуга", "робота", "споживач" - у значеннях, наведених у Законі України "Про захист прав споживачів"; терміни "введення в обіг", "випробувальна лабораторія", "виробник", "документ про відповідність", "знак відповідності технічним регламентам", "імпортер", "надання на ринку", "орган з оцінки відповідності", "продукція", "процедура оцінки відповідності", "ризик", "розповсюдження", "розповсюджувач", "суб'єкти господарювання", "технічний регламент", "уповноважений представник" - у значеннях, наведених у Законі України "Про технічні регламенти та оцінку відповідності"; терміни "вилучення з обігу", "відкликання", "забезпечення безпечності продукції", "користувач", "ланцюг постачання продукції", "небезпечна нехарчова продукція", "серйозний ризик", "ступінь ризику", "суспільні інтереси" - у значеннях, наведених у Законі України "Про загальну безпечність нехарчової продукції";

б) у статті 2:

у першому реченні частини другої слова "законами України та виданими відповідно до них" виключити;

у частині третій слова "законів України та виданих відповідно до них технічних регламентів, у яких містяться вимоги до продукції та її обігу на ринку" замінити словами "технічних регламентів";

в) частини третю та четверту статті 8 виключити;

г) у статті 23:

у частині тринадцятій слова "або сертифікати відповідності, видані" замінити словами "сертифікати відповідності або інші документи про відповідність, видані за результатами добровільної оцінки відповідності", а слова "беруть до уваги" - словами "належним чином ураховують";

частину чотирнадцяту викласти в такій редакції:

"14. Органи ринкового нагляду мають право звертатися до органів з оцінки відповідності із запитом стосовно надання відомостей про видачу, відмову у видачі, обмеження сфери, призупинення та скасування документів про відповідність відповідної продукції. Органи з оцінки відповідності повинні надавати відомості за такими запитом не пізніше наступного робочого дня з дня їх одержання";

г) у пункті 1 частини другої статті 24:

у підпункті "а" слово "коду" замінити словом "номера";

у підпункті "б" слова "нормативно-правовими актами (у тому числі технічними регламентами)" замінити словами "технічними регламентами";

д) у статті 25:

у пункті 1 частини другої:

у підпункті "а" слово "коду" замінити словом "номера";

у підпункті "б" слова "нормативно-правовими актами (у тому числі технічними регламентами)" замінити словами "технічними регламентами";

пункти 1 та 2 частини третьої викласти в такій редакції:

"1) звертатися до органів з оцінки відповідності щодо розгляду ними питання про обмеження сфери, призупинення чи скасування виданих ними документів про відповідність такої продукції;

2) звертатися за наявності матеріалів та інформації, що свідчать про некомпетентність призначених та/або акредитованих органів з оцінки відповідності, що видали документи про відповідність такої продукції, до органу, що призначає органи з оцінки відповідності, щодо обмеження сфери призначення, тимчасового припинення дії рішень про призначення таких органів з оцінки відповідності чи анулювання цих рішень або до національного органу України з акредитації щодо обмеження сфери акредитації, тимчасового зупинення дії чи скасування атестатів про акредитацію відповідних органів";

е) у статті 29:

назву викласти в такій редакції:

"Стаття 29. Обмежувальні (корегувальні) заходи щодо продукції, яка не відповідає встановленим вимогам, у тому числі в разі формальної невідповідності";

у частині першій слова "(крім випадків, передбачених статтею 28 цього Закону)" замінити словами "(крім випадків, передбачених статтею 28 цього Закону, та формальної невідповідності)";

частину третю викласти в такій редакції:

"3. Орган ринкового нагляду невідкладно вимагає від відповідного суб'єкта господарювання вжити протягом визначеного строку заходів щодо усунення формальної невідповідності, якщо цей орган встановить будь-яку таку невідповідність:

знак відповідності технічним регламентам було нанесено з порушенням вимог, визначених у відповідному технічному регламенті;

не було нанесено знак відповідності технічним регламентам, якщо його нанесення передбачено відповідним технічним регламентом;

не було складено декларацію про відповідність або декларація про відповідність не супроводжує продукцію, якщо її складення чи супроводження нею продукції передбачено відповідним технічним регламентом;

декларацію про відповідність було складено з порушенням вимог;

органу ринкового нагляду не надано доступу до технічної документації або вона є неповною;

вчинено інші порушення встановлених вимог, визначених у відповідному технічному регламенті як формальна невідповідність.

Перелік порушень встановлених вимог, які вважаються формальною невідповідністю, уточнюється у відповідних технічних регламентах";

у частині четвертій слова "усунення невідповідності продукції встановленим вимогам" замінити словами "приведення продукції у відповідність із встановленими вимогами чи усунення формальної невідповідності";

частину п'яту викласти в такій редакції:

"5. Орган ринкового нагляду повідомляє про виявлену невідповідність продукції встановленим вимогам (крім формальної невідповідності) та обмежувальні (корегувальні) заходи, вжиті щодо такої продукції, призначеним органам з оцінки відповідності, які були залучені до оцінки відповідності цієї продукції вимогам технічних регламентів";

є) у частині першій статті 30:

у пункті 1 слово "третьою" замінити словом "четвертою";

після пункту 1 доповнити новим пунктом такого змісту:

"2) усунення формальної невідповідності (згідно з частиною третьою статті 29 цього Закону)".

У зв'язку з цим пункт 2 вважати пунктом 3;

ж) у пункті 3 частини другої статті 33 слова та цифри "частин третьої і четвертої статті 8 цього Закону" замінити словами "вимог відповідних технічних регламентів";

з) у пункті 3 частини другої статті 37 слова "шостої і сьомої" замінити словами "восьмої і дев'ятої";

и) у тексті Закону слова "Національний знак відповідності" в усіх відмінках замінити словами "знак відповідності технічним регламентам" у відповідному відмінку;

18) у статті 1 Закону України "Про загальну безпечність нехарчової продукції" (Відомості Верховної Ради України, 2011 р., N 22, ст. 145):

у частині першій:

визначення термінів "вилучення продукції з обігу" та "відкликання продукції" викласти в такій редакції:

"вилучення з обігу - будь-який захід, спрямований на запобігання наданню на ринку продукції, що знаходиться в ланцюгу постачання продукції";

"відкликання - будь-який захід, спрямований на забезпечення повернення продукції, яка вже була надана споживачу (користувачу)";

визначення термінів "введення продукції в обіг", "імпортер", "надання продукції на ринку", "розповсюдження продукції", "розповсюджувач", "суб'єкти господарювання", "уповноважений представник виготовлювача продукції в Україні" виключити;

у частині другій слова "національні стандарти" замінити словами "національний стандарт", "регіональний стандарт", а слова "терміни "ризик" та "технічний регламент" - у значеннях Закону України "Про стандарти, технічні регламенти та процедури оцінки відповідності" - словами "терміни "введення в обіг", "імпортер", "надання на ринку", "ризик", "розповсюдження", "розповсюджувач", "суб'єкти господарювання", "технічний регламент" та "уповноважений представник" - у значеннях Закону України "Про технічні регламенти та оцінку відповідності";

19) Перелік документів дозвільного характеру у сфері господарської діяльності, затверджений Законом України "Про Перелік документів дозвільного характеру у сфері господарської діяльності" (Відомості Верховної Ради України, 2011 р., N 47, ст. 532; 2012 р., N 17, ст. 155, N 23, ст. 238; 2013 р., N 2, ст. 4, ст. 10, N 8, ст. 75, N 14, ст. 92, N 15, ст. 104, ст. 105, ст. 116, N 41, ст. 550; 2014 р., N 23, ст. 873), доповнити пунктами 120¹ - 120³ такого змісту:

"

120 ¹ .	Рішення про призначення органу з оцінки відповідності на здійснення оцінки відповідності вимогам відповідного технічного регламенту	Закон України "Про технічні регламенти та оцінку відповідності"
120 ² .	Рішення про призначення визнаної незалежної організації на здійснення оцінки відповідності технології виконання нерознімних з'єднань, персоналу, який виконує нерознімні з'єднання, та/або персоналу, який проводить неруйнівний контроль, згідно з технічним регламентом щодо обладнання, що працює під тиском	Закон України "Про технічні регламенти та оцінку відповідності"
120 ³ .	Рішення про призначення органу з сертифікації в державній системі сертифікації	Декрет Кабінету Міністрів України від 10 травня 1993 року N 46-93 "Про стандартизацію і сертифікацію"

";

20) у Законі України "Про метрологію та метрологічну діяльність" (Відомості Верховної Ради України, 2014 р., N 30, ст. 1008):

а) у частині третій статті 5 слова "правила написання" замінити словами "правила застосування одиниць вимірювання і правила написання назв та позначень одиниць вимірювання і символів величин";

б) в абзаці другому частини першої статті 16 слова "призначені органи з оцінки відповідності" замінити словами "виробники цих засобів, призначені органи з оцінки відповідності та інші суб'єкти, визначені у відповідних технічних регламентах або передбачених ними процедурах оцінки відповідності";

21) у Законі України "Про стандартизацію" (Відомості Верховної Ради України, 2014 р., N 31, ст. 1058):

а) у пункті 10 частини першої статті 1 слово "Міжнародною" замінити словом "міжнародною";

б) у частині третій статті 23 слова "набрання ними чинності з безоплатним доступом до них" замінити словами "офіційного опублікування таких актів з безоплатним доступом до зазначених національних стандартів та кодексів усталеної практики";

22) у Декреті Кабінету Міністрів України від 10 травня 1993 року N 46-93 "Про стандартизацію і сертифікацію" (Відомості Верховної Ради України, 1993 р., N 27, ст. 289 із наступними змінами):

а) назву розділу IV викласти в такій редакції:

**"Розділ IV
СЕРТИФІКАЦІЯ ПРОДУКЦІЇ В ДЕРЖАВНІЙ СИСТЕМІ СЕРТИФІКАЦІЇ";**

б) назву, частину першу та абзац перший частини другої статті 13 викласти в такій редакції:

"Стаття 13. Види та мета сертифікації продукції в державній системі сертифікації"

Сертифікація продукції в державній системі сертифікації поділяється на обов'язкову та добровільну.

Сертифікація продукції в державній системі сертифікації здійснюється призначеними на те органами з сертифікації - підприємствами, установами і організаціями з метою";

в) статтю 14 викласти в такій редакції:

"Стаття 14. Державна система сертифікації"

1. Центральний орган виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері технічного регулювання:

визначає основні принципи, структуру та правила державної системи сертифікації;

затверджує перелік продукції, що підлягає обов'язковій сертифікації, та визначає терміни її запровадження;

встановлює вимоги до призначених органів з сертифікації в державній системі сертифікації (далі - призначений орган);

встановлює правила визнання сертифікатів відповідності інших держав;

здійснює інші повноваження, визначені законами України.

2. Центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері технічного регулювання:

призначає органи із сертифікації, акредитовані національним органом України з акредитації, а у разі якщо національний орган України з акредитації не здійснює акредитацію стосовно відповідних видів діяльності із сертифікації, - національним органом з акредитації іншої держави;

розглядає спірні питання щодо проведення сертифікації;

здійснює державний нагляд за дотриманням органами із сертифікації правил і порядку сертифікації продукції шляхом проведення планових та позапланових перевірок;

веде Реєстр державної системи сертифікації (далі - Реєстр);

організовує інформаційне забезпечення з питань сертифікації;

здійснює інші повноваження, визначені законами України";

г) доповнити статтями 14¹ та 15¹ такого змісту:

"Стаття 14¹. Реєстр та внесення до нього інформації про сертифікати відповідності та свідоцтва про визнання відповідності

1. Сертифікати відповідності та свідоцтва про визнання відповідності реєструються в Реєстрі на безоплатній основі на підставі прийнятого органами із сертифікації рішення про видачу сертифікатів відповідності та свідоцтв про визнання відповідності.

2. Вимоги до змісту інформації про прийняті рішення щодо видачі, відмови у видачі, анулювання, призупинення дії сертифікатів відповідності чи свідоцтв про визнання відповідності, яка подається для включення до Реєстру, та порядок ведення Реєстру встановлюються центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері технічного регулювання.

3. Органи із сертифікації присвоюють виданим ними сертифікатам відповідності та свідоцтвам про визнання відповідності реєстраційні номери у порядку, встановленому центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері технічного регулювання. Інформація про прийняття рішення щодо видачі, відмови у видачі, анулювання, призупинення дії сертифікатів відповідності чи свідоцтв про визнання відповідності подається органами із сертифікації в день прийняття відповідного рішення для включення до Реєстру з використанням засобів електронного зв'язку центральному органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері технічного регулювання.

4. Подання інформації про прийняття рішення щодо видачі, відмови у видачі, анулювання, призупинення дії сертифікатів відповідності чи свідоцтв про визнання відповідності з

порушенням вимог до змісту інформації, встановлених центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері технічного регулювання, відповідно до пункту 2 цієї статті, є підставою для відмови у включенні зазначеної інформації до Реєстру.

Центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері технічного регулювання, подає органам із сертифікації письмове рішення про відмову у включенні інформації до Реєстру з обґрунтуванням причини відмови.

Органи із сертифікації не пізніше наступного робочого дня з дня одержання рішення про відмову у включенні інформації щодо видачі, відмови у видачі, анулювання, призупинення дії сертифікатів відповідності чи свідоцтв про визнання відповідності усувають причини, що були підставою для прийняття зазначеного рішення, та повторно подають таку інформацію для включення її до Реєстру";

"Стаття 15¹. Видача, відмова у видачі, переоформлення та видача дублікату рішення про призначення органу з сертифікації в державній системі сертифікації, розширення сфери призначення та анулювання рішення про призначення

1. Призначення органів з сертифікації в державній системі сертифікації здійснюється шляхом видачі центральним органом виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері технічного регулювання, рішення про призначення органу з сертифікації в державній системі сертифікації (далі - рішення про призначення).

2. Організація, яка претендує на призначення (далі - претендент), подає центральному органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері технічного регулювання, заявку на призначення згідно з формою, встановленою центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері технічного регулювання.

До заявки на призначення додаються:

1) проект сфери призначення, стосовно якої претендент заявляє про свою компетентність, який підписується ним та у якому зазначаються:

види продукції із зазначенням категорій та/або груп продукції чи інших деталізованих визначень продукції і кодів згідно з Українською класифікацією товарів зовнішньоекономічної діяльності;

відповідні схеми (моделі) сертифікації;

2) засвідчена претендентом копія атестата про акредитацію, що засвідчує відповідність претендента вимогам до призначених органів. Сфера акредитації претендента повинна охоплювати схеми (моделі) сертифікації та перелік видів продукції, щодо яких він заявляє про свою компетентність;

3) копія статуту організації, засвідчена в установленому порядку;

4) відомості про кваліфікацію персоналу органу з сертифікації, підписані претендентом;

5) відомості про штатних та/або залучених аудиторів, атестованих у встановленому порядку відповідно до проекту сфери призначення;

6) довідка з інформацією про власні акредитовані лабораторії (центри) для проведення випробувань продукції, підписана претендентом, та/або копії укладених відповідних угод з іншими акредитованими лабораторіями (центрами), з якими співпрацює орган з сертифікації, засвідчені в установленому порядку;

7) загальний опис власної системи управління якістю (настанова з якості), копія сертифіката відповідності власної системи управління якістю вимогам стандарту ISO 9001 або ДСТУ ISO 9001 (за наявності сертифіката);

8) довідка про досвід проведення робіт з сертифікації продукції за останні три роки, підписана претендентом;

9) копія договору про страхування, завірена в установленому порядку, або підписана претендентом довідка про наявність коштів у розмірі, достатньому для відшкодування в установленому законодавством порядку фізичним чи юридичним особам збитків, заподіяних внаслідок провадження ним діяльності як призначеного органу з сертифікації.

3. Центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері технічного регулювання, протягом 90 днів з дня одержання заявки на призначення:

1) проводить аналіз поданих претендентом документів та перевіряє повноту відомостей;

2) приймає рішення про призначення, копію якого надсилає призначеному органу;

3) у разі відмови в призначенні надсилає претенденту письмове повідомлення про відмову в призначенні із зазначенням підстав для такої відмови.

4. Центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері технічного регулювання, присвоює ідентифікаційні номери призначеним органам.

5. У рішенні про призначення зазначаються:

1) найменування та місцезнаходження призначеного органу;

2) ідентифікаційний номер призначеного органу;

3) сфера призначення:

види продукції із зазначенням категорій та/або груп продукції чи інших деталізованих визначень продукції;

відповідні схеми (моделі) сертифікації.

6. Рішення про призначення видається на необмежений строк.

7. Підставами для відмови у видачі рішення про призначення є:

1) подання претендентом неповного пакета документів, необхідних для призначення;

2) виявлення в документах, поданих претендентом, недостовірних відомостей;

3) невідповідність претендента вимогам до призначених органів.

8. Розширення сфери призначення призначеного органу здійснюється в порядку та строки, встановлені цією статтею для видачі рішення про призначення.

9. Підстави для переоформлення та видачі дублікату рішення про призначення встановлюються Законом України "Про дозвільну систему у сфері господарської діяльності".

Центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері технічного регулювання, протягом 15 робочих днів з дня одержання заяви про переоформлення рішення про призначення та оригіналу рішення, що додається до заяви, повинен видати призначеному органу переоформлене на новому бланку рішення про призначення з урахуванням змін, зазначених у заяві про його переоформлення.

Центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері технічного регулювання, протягом 15 робочих днів з дня одержання заяви про видачу дублікату рішення про призначення повинен видати призначеному органу дублікат рішення про призначення замість втраченого або пошкодженого.

10. Підставами для анулювання рішення про призначення є:

- 1) звернення призначеного органу з відповідною заявою;
- 2) повідомлення національним органом України з акредитації про скасування атестата про акредитацію призначеного органу;
- 3) припинення призначеного органу (злиття, приєднання, поділ, перетворення або ліквідація).

11. Видача, переоформлення та видача дублікату рішення про призначення органу з сертифікації в державній системі сертифікації, розширення сфери призначення та анулювання рішення про призначення здійснюються на безоплатній основі";

г) статтю 16 доповнити частинами четвертою та п'ятою такого змісту:

"Виробник зобов'язаний надавати постачальнику інформацію про обов'язкову сертифікацію продукції шляхом зазначення реєстраційних номерів сертифікатів відповідності чи свідоцтв про визнання відповідності в документах, згідно з якими передається відповідна продукція.

Постачальник зобов'язаний реалізовувати продукцію, що підлягає обов'язковій сертифікації, за умови наявності в документах, згідно з якими йому передано відповідну продукцію, реєстраційних номерів сертифіката відповідності чи свідоцтва про визнання відповідності";

д) статтю 18 викласти в такій редакції:

"Стаття 18. Обов'язкова сертифікація продукції, що імпортується

Відповідність продукції (товару), що ввозиться і реалізується на території України та включена до переліку продукції, що підлягає обов'язковій сертифікації, стандартам, що діють в Україні, повинна підтверджуватися сертифікатом відповідності чи свідоцтвом про визнання відповідності, виданим призначеним органом.

Органи доходів і зборів здійснюють митне оформлення імпортованих товарів, які підлягають обов'язковій сертифікації, на підставі інформації, включеної до Реєстру, у встановленому Кабінетом Міністрів України порядку.

Центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері технічного регулювання, здійснює контроль за наявністю сертифікатів для товарів, що реалізуються фізичними або юридичними особами на митній території України";

е) у пункті 1 статті 19 слово "акредитації" виключити;

є) в абзацах першому та другому пункту 2 статті 20 слово "акредитації" замінити словами "повноважень на виконання робіт із сертифікації";

ж) у статті 27:

абзац перший доповнити словами і цифрами "та втрачає чинність з 1 січня 2018 року";

абзац другий виключити;

доповнити абзацом третім такого змісту:

"Кабінету Міністрів України до дня втрати чинності цим Декретом забезпечити проведення аналізу обґрунтованості запровадження оцінки відповідності окремих видів продукції, що підлягають обов'язковій сертифікації згідно з цим Декретом, вимогам технічних регламентів та розроблення в разі потреби відповідних технічних регламентів".

4. Установити, що тимчасово, до імплементації актів законодавства Європейського Союзу щодо класифікації, маркування та пакування речовин і сумішей, а також щодо реєстрації, оцінки, авторизації і обмеження хімічних речовин та препаратів, у тексті технічних регламентів з метою визначення категорій хімічних речовин і сумішей (препаратів) допускається пряме посилання на ці акти законодавства Європейського Союзу із зазначенням їх номерів, назв та джерел опублікування у тому разі, якщо такі самі посилання містяться в актах законодавства Європейського Союзу, на основі яких розробляються відповідні технічні регламенти.

5. Відповідні центральні органи виконавчої влади протягом п'яти років з дня набрання чинності цим Законом повинні:

переглянути розроблені та/або прийняті ними технічні регламенти та процедури оцінки відповідності на предмет їх відповідності вимогам цього Закону з метою визначення потреби у внесенні змін до них або визнанні їх такими, що втратили чинність, у порядку, встановленому частиною п'ятою статті 20 цього Закону;

привести прийняті ними технічні регламенти та інші нормативно-правові акти у відповідність з технічними регламентами, прийнятими законами України та актами Кабінету Міністрів України.

6. У разі прийняття технічного регламенту, дія якого поширюється на певний вид продукції, що підлягає обов'язковій сертифікації згідно з вимогами Декрету Кабінету Міністрів України від 10 травня 1993 року № 46-93 "Про стандартизацію і сертифікацію", сертифікація цього виду продукції в державній системі сертифікації здійснюється до набрання чинності відповідним технічним регламентом.

7. Не раніше ніж через рік з дня набрання чинності порядком та правилами проведення обов'язкового страхування професійної відповідальності призначених органів з оцінки відповідності та визнаних незалежних організацій за шкоду, яку може бути заподіяно третім особам, органи з оцінки відповідності чи визнані незалежні організації можуть бути призначені за умови, якщо ними укладено договір добровільного страхування професійної чи цивільної відповідальності за шкоду, яку може бути заподіяно третім особам, або в них наявні кошти в розмірі, достатньому для відшкодування в установленому законодавством порядку фізичним чи юридичним особам збитків, завданих внаслідок здійснення ними діяльності як призначеними органами чи визнаними незалежними організаціями. Зазначені органи з оцінки відповідності замість копії договору обов'язкового страхування професійної відповідальності за шкоду, яку може бути заподіяно третім особам, подають до органу, що призначає, нотаріально засвідчену копію договору добровільного страхування професійної чи цивільної відповідальності за шкоду, яку може бути заподіяно третім особам, або підписану претендентом на призначення довідку про наявність коштів у розмірі, достатньому для відшкодування в установленому законодавством порядку фізичним чи юридичним особам збитків, завданих внаслідок здійснення ними діяльності як призначеними органами чи визнаними незалежними організаціями.

8. Центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері технічного регулювання, протягом трьох років з дня набрання чинності цим Законом повинен переглянути рішення про призначення органів з оцінки відповідності на виконання робіт з оцінки відповідності продукції, процесів і послуг вимогам технічних регламентів, що були прийняті до набрання чинності цим Законом, на предмет відповідності відповідних призначених органів вимогам до призначених органів, установленим цим Законом, та у разі виявлення невідповідності вжити заходів щодо приведення їх діяльності у відповідність із зазначеними вимогами або обмеження сфери призначення, тимчасового припинення дії чи анулювання рішень про призначення.

9. Рішення про призначення неакредитованих органів із сертифікації в державній системі сертифікації, прийняті до набрання чинності цим Законом, є чинними не більш як протягом двох років з дня набрання чинності цим Законом, крім випадків, якщо протягом зазначеного строку такі органи із сертифікації будуть акредитовані стосовно відповідних видів діяльності із сертифікації.

10. Кабінету Міністрів України протягом року з дня, наступного за днем опублікування цього Закону:

забезпечити прийняття нормативно-правових актів, передбачених цим Законом;

привести свої нормативно-правові акти у відповідність із цим Законом.

Президент України

П. ПОРОШЕНКО

**м. Київ
15 січня 2015 року
N 124-VIII**

